

BARCELONA:
PER EDICIÓ
DUES PESSETES
CADA MES

La Veu de Catalunya

10 cts.

PENINSULA:
750 P.TS. Trimestre
UNIO POSTAL:
15 P.TS. Trimestre

Any XXXII. - Núm. 8.339 - Di um, 12 e febrer de 1923

Edició del vespre

Oficines i impremta: Escudellers, 10 bis. - Telèfon 184 A

Donya Eulàlia Jover i Rafols

vídua de Jaume Biosca

ha mort a l'edat de 73 anys havent rebut els Auxilis Espirituals
(A. C. S.)

Els seus desconsolats fills Jaume, Assumpció, Josep, Manuel, Antoni (absent), filles polítiques Francisca Cancir, Teresa Pahisa, Assumpció Jordà, néta, néts, germans, germanes (presentes i absents), germanes polítiques, nebots, cosins i parents tots (presentes i absents), en assabentar de tan dolorosa pèrdua els amics i coneguts, els preguen que la tinguin present en llurs oracions i se serveixin concórrer a la casa mortuòria, carrer de València, 358, quart, 1.ª, demà, dimarts, a les onze del matí, per acompanyar el cadàver a l'església de la Puríssima Concepció i d'allí al Cementiri Nou.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

Banca Marsans, S. A.

Valors - Cupons - Girs - Canvi - Cotons - Viatges

Rambla de Canaletes, 2-4
BARCELONA

Direcció telegràfica:

MARSANSBAN

Apartat de Correus núm. 1.

Telèfons números... (4530 A.) (4531 A.) (4532 A.)

SUCURSAL A MADRID

Avinguda del Comte de Peñalver, núm. 18

H. BLANCO BAÑERES PLAÇA SANT JAUME
CALL, 21 - TEL. 190 A.

Fi de temporada

del 1 al 15

de febrer

veritable rebaixa

en Corpets, diversos tamanyos, trossos de catifes, tapisseries i altres articles de les diferents Seccions de la casa.

Si encara no usen la làmpara
VULCAN 1/2 WATT

assajeu-la i l'adoptareu
Rambla Flors, 26 botiga

Sabó "La Oca"

Fabricants: J. ALEEM - MATARO
qualitat superior

LA DIABETES

es cura radicalment amb el

Vi Uranat PESQUI

que elimina el sucre a raó d'un gram per dia, fortifica, calma la set, evita i cura

Les complicacions diabètiques

De venda en les bones farmàcies i drogueries

EMULSIÓ NADAL

ESCROFULES
RAQUITISME
ANEMIA, TOS
DEBILITAT, etc.

Esta millor per ésser la única que conté 80% OLI de BACA-LLA. Hipofosfats Glicero fosfats.

Dr. Cusi i Vidal de l'Hospital de la Santa Creu. COLL, NAS i ORRILLES. Passeig de Gràcia, 83, pral. - Tel. 3274 A.

L'Advocat En Francesc Xavier Vila
ha traslladat el seu despatx al carrer de Llúria, 43, baixos, Telèf. 1424 S. P.

EL SIGLO

FINS EL 28 DE FEBRER

**GÈNERES
BLANCS
GUANTS
PUNTES**

Grans existències i assortiments

Preus limitadíssims - Vegin-se les escaparates

DE L'1 AL 14 DE FEBRER

CONSIDERABLES DESCOMPTES
Sobre les PECES CONFECCIONADES EN EXISTENCIA

75 per 100 en models de vestits i capells per a senyora.
65 per 100 en models de vestits per a nena.
50 per 100 en faldilles, bruses, refajos, bates, abrics de senyora i formes per a capell.
30 per 100 en capells per a nen.
25 per 100 en pelleteria.

Salons de Belles Arts

Actualment obres de: Baró, Capdevila, Cardona, Casas, Pla, Garcia, Segrelles.

Curació radical de l'Ozena (Fetor de l'alè)

MOSAICS E. ESCOFFET & C^{ia}

Ronda Universitat, 20

El que pateix de l'estómac i intestins és perquè vol!

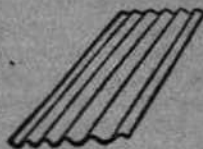
Prement el

GASTRÒFILO DEL DR. GREUS

es curarà sens dubte per ser l'única i millor preparació sense contenir cap calmant

Demani's en totes les Farmàcies

PLANKA
ONDULADA
125 x 75 cm.
Pis. 7-50 m.

Pissarra artificial
per a cobrir
Materials armats amb
amiant exclusivament

Rocalla

Josep Esteve i C.^a
Portal de l'Angel,
núm. 1 i 3, pral.
Telèf. 3344 - Barcelona

PLAQUES
de
40 x 40 cm.
Pis. 5'05 m²

Interès creixent

desperta cada dia la gran novel·la dramàtica cinematogràfica

EL DOCTOR MABUSE

on la funesta passió del joc apareix en el seu apogeu i en la seva ruïna.

AVUI:

Capítol SEGON

KURSAAL PREUS DE COSTUM

G. ALOMAR Curació ràpida. Infeccions uretra, les recents 2 o 3 cures mitjançant aparell especial seu. **ARIBAU, 8;** de 11 a 1 i 3 a 5. Festius: 10 a 12. Econòmica: **UNIO, 20,** de 7 a 9

SI PATIU DE L'ESTÓMAC

Si us queixeu de l'acidesa, regurgitacions, debilitat general, sotmeteu-vos al règim del deliciós.

PHOSCAO

i en pocs dies totes les incomoditats hauran desaparegut per complet

EL MES EXQUISIT DELS DESDEJUNIS EL MES POTENT DELS RECONSTITUENTS

Venda: Farmàcies, ultramarins i drogueries. Dipòsit: FORTUNY G. ASS - 32, Hospital - Barcelona.

CAMISERIA F. VEHILS VIDAL

2, Portal de l'Àngel, 2

Calçotets cotó... 1'00 ptes.
Mitjons fil... 2'00 ptes.
Mitges seda... 2'50 ptes.
Mitges fil... 2'00 ptes.

CAMISES
BATISTA COLL I PUNYS
9 pessetes

Disponibles USA i AS

amb volquet o sense
Grans existències en totes les peces de recanvi de dites marques

A. ANTICH

Provença, 110 Telèf. 517 H.

ELIXIR ESTOMACAL DE SAIZ DE CARLOS

Lo recetan los médicos de las cinco partes del mundo, porque quita el dolor, las acedias, las diarreas en niños y adultos, el enfermo come más, digiere mejor y se nutre, curando las enfermedades del

ESTÓMAGO e INTESTINOS

PURGATINA Marca registrada. Laxante suave y eficaz, para conseguir una deposición diaria, contra los estados biliosos, el estreñimiento, la indigestión y la atonía intestinal, en niños y adultos.

Venda: SERRANO 30, farmacia, Madrid y principales del mundo.

Llei d'Utilitats i Contribució Industrial

ISIDRE RIUS PRATS
Josep A. Clavé, 7, 2on
Despatx de 9 a 11 i de 4 a 6

Borrell, 71 i 73

Telèfon 984 A

Electromotors Vivó-Torras
a. a.
BARCELONA

LOCALS

La Junta Municipal d'Ensenyament primari, presidida pel senyor delegat regi don Manuel Luengo, acordà denegar la petició que se li va fer de traslladar al dissabte la festa que, per costum, se celebra dijous, a la tarda.

Igualment es va acordar que l'ajuntament és digne concedir compensació de casa al senyor Gall; que s'augmentin en un 15 per 100 els lloguers del carrer de la Verge del Coll i Mendizabal, 16; que informi el lletat assessor de la Comissió de Cultura sobre l'augment demanat en el lloguer del carrer de Xucà, 13, i Sarrià, 15; negar el nou augment demanat en els preus dels locals del carrer Cortis, número 733, i que consti en acta el sentiment de la Junta per la mort de l'ex-vocal i mestre jubilat senyor Gra

El delegat regi va posar de manifest davant de la Junta que havia visitat moltes escoles oficials de nois, noies i pàrvuls, complenent-se a fer constar que havia quedat satisfet per la seva nombrosa matrícula, per l'estat d'instrucció i avenç de què donaven proves els alumnes i pel bon ordre i disciplina observats en les esmentades escoles; donant això motiu a una sincera i entusiàstica recolectació a directores i mestres, recomanant-los que continuïn treballant en pro de l'educació popular d'una manera tan lloable i fructífera.

El senyor Luengo va manifestar que continuaria visitant escoles i que, d'acord amb la Inspecció d'Ensenyament primari, estan estudiant la millor manera de donar compliment a les reials sordes autoritzant el pas d'alguns mestres oficials als grups Baixeras i La Farigola.

— Fostó-Gilco-Kola i ecitinat cura inapetència. B. Domenech, Ronda Sant Pau, 71.

Vaixelles PORCELLANA J. Llorens. Rbla. Flors, 30.

Fets els exàmens del curs de mecanografia, taquigrafia i llengües, s'anuncia l'examen d'ingrés per al segon curs de les esmentades assignatures, que es farà el 15 d'aquest mes, a les set de la vetlla, a l'estatge social, Alt de Sant Pere, 18. Matrioula sense abonament de despeses com per tots els ensenyaments que es donen a les dites escoles.

Cratelleres J. Llorens, R. 1299, 90

TELERS PER A TEIXIR

L'Agrupació de Fabricants de Teixits a mà, es complau a poder comunicar a la Indústria de Teixits, que ha instal·lat a les seves oficines, carrer del Duc de la Victòria, 13, primer, una Secció de Demandes i Ofertes de Telers per a teixir, on es podran dirigir tots els senyors que els interessin fer fabricar articles a mà, cada dia de treball, de quatre a sis de la tarda.

Barcelona, 1 de febrer de 1923.

A la nit del diumenge va ésser curat al dispensari d'Hositafranchs la noia Concepció Gómez Pérez, d'onze anys, habitant a les barraques de Magoria, la qual tenia cremades de primer i segon grau a les cames; a conseqüència d'haver-li caigut al damunt una paella plena d'oli bullent. Després va ésser portada a l'Hospital Clínic.

JABONES ROCAMORA

"EL LEON"
"LA PAJARITA"
PARA TODOS LOS USOS

Treballant a la coberta del vapor "Cabo Toriñana" el jornalero Victor Raventos Maynés, de 27 anys, va ensopegar i va caure a la caba, sofrint contusions d'importància al costat esquerre i commoció cerebral. Van curar-lo al dispensari de la Barceloneta.

JOIES VILANOVA Unió, 6

-L'amic comptador

us dirà que la làmpara que estalvia més fluid, i, per tant, dona el màxim rendiment, és la

Budapest TUNGSRAM corrents i de 4 vatio la millor estrangera que existeix avui. Exigiu-la als vostres proveïdors i en general a tots els establiments de llum; en cas de no tenir-la demaneu-la a Montera, 10, Madrid.

Baixant d'un tramvia, prop de l'Arc del Triomf, el soldat Artur Sauti Soler, de 22 anys, del regiment de Vergara, caigué i es va fracturar el braç esquerre.

Va ésser curat al dispensari de la Ronda de Sant Pere i conduït després a la caserna on s'allotja.

— Les ampolles de l'aigua mineral natural

Vichy Català porten tots els distintius amb el nom de la S. A. Vichy Català.

Al carrer de Fernando, la motocicleta 1508 va atropellar a Salvador Iglesias Viñas, de 35 anys, barber, i li va fer mal a les mans.

Va ésser curat al dispensari de l'Alcaldia.

El conductor de la moto va quedar a disposició del jutjat.

Xarop Osteogen Genové

Reconstituent ideal per als nens

A les quatre de la tarda de diumenge va ésser trobat al carrer de Pallars, entre Marina i Sardenya, un subjecte ferit al coll d'una bala. Conduït al dispensari de la Ronda de Sant Pere, el metge declarà que la ferida era greu, i ordenà portar-lo a l'Hospital Clínic.

El pacient es diu Rafel Candel, de 32 anys, mariner, habitant al carrer de Marina, 24, i segons indagacions s'havia barallat amb alguns altres, un dels quals fou detingut.

— Assegurem que el Ch&mp-Sors, etiqueta verda, és el millor xampany

A una casa del carrer de la Unió, el porter Llorenç Gambon Borrell, de 55 anys, s'havia enfilat a un safareix de fusta i va caure, topan amb una cadira i va fracturar-se dues costelles.

Van curar-lo al dispensari del carrer de Barbà i després van portar-lo a l'Hospital de la Santa Creu.

ELS MILLORS CAFES

La gran torrefacció de cafès LA GARZA garanteix les millors qualitats i els preus més moderats, per tenir casa pròpia als països productors on selecciona les classes bones i per tornar en gran escala amb la maquinària més potent i perfeccionada.

Tres classes úniques de paladar invariable:

La Garza, tipus Selecte (torrat natural).

La Garza, tipus ANITA (torrat natural).

La Garza, tipus FAMILIAR (torrefacte).

Les millors qualitats i els millors preus.

ALSINA I PÉREZ MARTÍN

Diputació, 41 Telèfon 696 H.

Quan baixava d'un tramvia, al passeig del Cementiri, Aparici Lengu Estias, de 21 anys, jornalero, va ésser atropellat per una motocicleta, que va fugir, i va sofrir fortes contusions a les cames.

Va ésser auxiliat al dispensari del Taulat.

-Fàbrica d'impermeables

marca "EL GALLO"
Pacareu, Serrià i Valls
Balmes, 18, Barcelona
Últimes creacions

A una botiga del carrer de Calabria, 20, l'amo Esteve Colgras Bover, de 44 anys, acompanyat del seu nebot Josep Vendrell, de 13, venia benzina i tot d'una es va inflamar, causant al primer cremades de segon grau a les mans, i al segon cremades al peu i cama drets.

Van ésser curats al dispensari del carrer de Sepúlveda.

Diumenge al vespre es va presentar al domicili de l'obrer teixidor Ramon Picas Prats, de 48 anys, passeig del Triomf, 72, el seu company de treball Angel Vilagrassa, de 40.

Aquests obrers estan enemistats per coses del treball i el Vilagrassa va pregar al Picas que sortís al carrer «per resoldre un assumpte a soles».

Així ho va fer el Picas, i, un cop fora de casa, el Vilagrassa el va agredir a cops de puny, causant-li contusions d'alguna gravetat al cap i a la cara.

L'agressor va fugir, deixant la gorra i l'abric en mans de l'agredit, el qual va ésser curat al dispensari del Taulat.

Al carrer de Sant Rafel, l'auto 1247 va atropellar el transeünt Maurici Logroño Riego, de 19 anys, serrador, causant-li contusions als braços i cames.

Va ésser curat al dispensari del carrer de Barbà.

L'auto va fugir.

Al carrer de Migdia van barallar-se a mitja nit dos homes, un dels quals, Andreu Enseig, de 35 anys, jornalero, va arreplegar una ganivetada de promoció reservat a l'esquena.

El pacient va ésser curat al dispensari del carrer de Barbà, i va dir que no coneixia l'agressor, el qual va desaparèixer.

Si sofre dolores en la espalda, riñones y en las partes bajas del cuerpo, debe tomar el famoso

Compuesto Vegetal De Lydia E. Pinkham

(Compuesto de hierbas medicinales)

Es la medicina de una mujer para las enfermedades de las mujeres. En todas las farmacias.

Darrera l'església del Clot, a la via del Nord, un tren va atropellar a Agnès Baxo Cucarella, de 20 anys, causant-li un aforta contusió al cap. Va ésser curada al dispensari de Sant Martí.

La policia detingué al carrer Nou un subjecte que duia una màquina d'escriure que resultà robada d'un establiment de la Plaça de Santa Anna.

També detingué al carrer de València un altre subjecte, en poder del qual fou trobada una màquina d'escriure, també robada.

Fins ara no ha estat detingut el que robà una màquina d'igual classe d'un magatzem de pintures del carrer de Viladomat.

Al carrer de Galileu hi hagué una discussió entre uns futbolistes, els qual, cansats de jugar amb els peus, posaren les mans en acció i causaren a Josep M. Canal fortes contusions i luxació del braç esquerre. Va ésser curat al dispensari d'Hositafranchs.

-Adobs Espinàs

Químics i orgànics

Vida religiosa

Avui: Els set servents de Maria, Sant Modest, màrtir, i Santa Eulàlia de Barcelona, verge.

Quaranta hores: Avui, a l'església parroquial de Santa Maria del Mar. Hores d'exposició: De les vuit del matí a les sis de la tarda. — Demà, a la mateixa església.

Cort de Maria: Demà, Nostra Dona de la Victòria, a Sant Francesc de Paula.

Adoració nocturna: Avui, Torn del Sant Àngel Custodi (a la parroquial d'Hositafranchs). — Demà, Torn de Sant Lluís Gon sra.

Vetlles en Sufragi de les ànimes del Purgatori: Avui, Torn de la verge del Pilar, a la seva capella, Escorial, 155 (Gràcia). — Demà, Torn de Maria Auxiliadora, a la mateixa capella.

Govern civil

JUNTA DE SANITAT

La Junta Provincial de Sanitat va reunir, acordant informar favorablement el Reglament del Cementiri d'Eparraguera; la proposta dels metges titulars dels partits d'Igualada i de Berga; autoritzar que es modifiqui la classificació dels partits mèdics; la instal·lació d'un hospital conegut amb el nom de Casal per a Malalts, en el número 167 del carrer de Rosselló, i la moció de la inspecció provincial de Sanitat per a evitar l'abús dels preus de les aigües de taula i minerio-medicinals.

L'alcalde es va fer càrrec de la necessitat, esmentada per la Junta, d'evitar la pol·lució de les aigües del Port i del Mar a la vora de Barcelona, per les aigües residuals de la ciutat.

S'assebentà la junta dels serveis d'higiene social durant el mes de gener i que aviat funcionaran l'hospital i el quart dispensari.

Els Esports:

Futbol, Regates, Automobilisme, Tennis, Atletisme, Excursionisme, Aviació, Ciclisme, Natació, Hípica, &c.

V Campionats del Món de Lawn-Tennis

Dissabte, una nombrosa concurrència, entre la qual es destacaven belles dames, v acudí a presenciar els primers partits finals del present torneig.

El final d'homes fou entre En Cochet i En Gilbert, i com era d'esperar, atesa la gran categoria del primer, l'anglès no feu més que una brillant defensa, emprant-se a fons constantment i donant de sí tot el que pogué, permetent-li en més d'una ocasió pendre un cert avantatge, però cada cop que això succeïa el francès treia tots els recursos del seu formidable joc i el remuntava de la manera que volia i així el resultat li fou favorable per 6-4, 7-5, 6-4. Tots dos foren molt aplaudits.

El final de la prova doble de senyores entre Mrs. Beamish-Miss Mc Kane i Mmes. Golding-Vassard fou gairebé una repetició de l'anterior, car davant la formidable parella anglesa, les franceses amb prou feines existiren, malgrat que posaren tota llur bona voluntat i en més d'una ocasió feren jugades boniques que els valgueren aplaudiments; les angleses s'imposaren netament, ocupant el fons d'una manera impecable Mrs. Beamish i rematant constantment jugades a la xarxa Miss Kane, cada una de les quals era un punt, i així no té res de particular que guanyessin el campionat per 6-1, 6-1. Foren justament ovacionades.

Al matí es féu el partit semifinal del Premi Consolació entre Larsen i Flaquer, que guanyà aquest per 6-1, 6-4. En Lacoste es classificà per W. O. per abandonar En Piersen. Així es féu el partit final entre Flaquer i Lacoste, en el qual el primer tingué moments esplèndids guanyant pilotes amb aquella seva tàctica especial que li ha valgut tantes victòries, però també, com de costum, estigué desigual i apàtic, mentre el seu contrari, coneixent-li el joc no el deixava acostar a la xarxa, obligant-lo a fer joc de fons i a viatjar constantment; amb la qual cosa el fatigà i el dominà, apuntant-se la victòria al segon set, apuntant-se la victòria el francès per 6-1, 6-3. L'alt nivell del partit els féu escoltar sovint aplaudiments.

Diumenge al matí, nombrosa concurrència acudí a presenciar el partit final entre Mrs. Beamish i Miss Mc Kane, el qual donà lloc a una agradable sorpresa, car, malgrat les probabilitats d'edat i joc a favor de la segona, la primera oferí una resistència formidable, des del primer moment, i, aprofitant, una certa inseguretat de la contrària i traint tots els recursos del seu gran joc, arribà a apuntar-se el segon set al seu favor, després d'un seguit de jugades que entusiasmaron més d'un cop als espectadors, que les aplaudiren llargament amb justícia. Finalment, Miss Mc Kane s'apuntà la victòria al seu favor per 6-3, 4-6, 7-5.

A primera hora de la tarda es féu el partit final del Campionat doble d'homes, entre Cochet-Coultéas i Tegner i Rovsing, posant els danesos tota llur bona voluntat per a equilibrar el formidable joc de la gran parella francesa, fent-nos fruit bellíssimes emocions amb llur joc ràpid i precís, presentant-nos un davall de jugades d'una tècnica insuperable i d'una tàctica meravellosa; però l'altíssim nivell dels francesos tingué raó del joc dels contraris, obtenint la victòria per 6-1, 6-2, 7-5, recollint nombroses ovacions del públic, el qual vibrà constantment al compàs de les insuperables qualitats dels grans tenistes.

Finalment es va fer el darrer partit del Campionat mixte, entre Mrs. Beamish-Mr. Gilbert i Miss Mc Kane-Mr. Crawley, parelles molt equilibrades de forces, sobretot atesa una certa displicència, en començar sobretot, de part de Miss ane, i així féu que el primer set se l'apuntessin els primers, però després dominaren els altres, entrant de ple l'esmentada jugadora, col·locant molt bé les pilotes amb aquella seva tàctica que la fa ben digna d'ésser Campiona del món, i la victòria somrigué a Miss Mc Kane-Crawley, per 3-6, 6-3, 6-3.

El públic que omplia per complet les il·lotges i tribunes, els prodigà a tots merescudes ovacions en més d'una ocasió, i, sobretot, en finalitzar el partit.

L'infant Ferran, el qual vingué en representació del Rei, arribà al Palau a quarts de dues, amb el seu seguici, essent-li ofert un dinar pel Comitè organitzador. Segueixen al voltant de la taula, amb el dit Comitè, en sa major part, el senyor alcalde marqués d'Alella, el governador, capità general, Junta de la Fira de Mostres i capitans dels equips concurrents als Campionats. No hi hagué brindis.

En començar els partits de la tarda prengué lloc a la il·lotja presidencial, seguint els partits que es disputaven, fins al final. Llavors baixà a la pista, acompanyat de les dites personalitats, i després de feta la proclamació dels nous Campions del món en pistes cobertes pel secretari del Comitè senyor Mesalles, féu remesa dels premis com segueix.

Prova número 1. Campionat individual d'homes: don H. Cochet, campió del món. Copa del Rei, i una màquina d'or oferta per la casa Gillete. Segon premi. Don J. B. Gilbert, Cigarrera d'or oferta per don Jordi de Sarratsegui, president de la R. A. L. T. E.

Tercer premi. De la casa Freddys. Un joc de fumador al senyor comte de Gomar.

Quart premi. De don Josep Mir, una capsa de tabac a don Nicolau Mishu. Prova número 2. Campionat per parelles d'homes: Senyors Cochet i Coultéas, campions del món, copes de l'Ajuntament de Barcelona i dues màquines d'or ofertes per la casa Gillete.

Segon premi. Senyors Tegner i Rovsing, dos rellotges pulsera d'or, concedits pel Reial Barcelona L. T. C. i R. L. T. C. del Turó.

Prova número 3. Campionat individual de senyores: Miss Mc Kane, campiona del món, copa de la Reina.

Segon premi. Mrs. Beamish, gerro de Bacarat, ofert pels esportistes navarresos.

Prova número 4. Campionat per parelles de senyores: Premi primer, Miss Mc Kane i Mrs. Beamish, campiones del món, copes de la Mancomunitat de Catalunya.

Segon premi. Mmes. Golding i Vassard, dos jocs de tocadors, oferts pels senyors Francesc Rodón i Joan Andreu.

Prova número 5. Campionat per parelles mixtes: Premi primer, copes de l'A. de L. T. de Catalunya a Miss Mc Kane-Mr. W. C. Crawley, una màquina d'or oferta per la casa Gillete.

Segons premis, joc de llisc, d'argent i un rellotge de taula senyora, oferts pel president de l'A. L. T. de Catalunya, don Josep Vidal Ribas Güell i senyor marqués de Lamadrid, president del Reial Polo Jockey Club, a Mrs. Beamish-Mr. J. B. Gilbert.

Prova número 6. Premi Consolació: Unic premi al senyor Lacoste, copa de la R. A. de L. T. d'Espanya, que l'havia retirada el dia abans per marxar cap a París.

En anar a recollir els premis els jugadors, foren llargament aplaudits, tocant-se les màrtes nacionals respectives.

Ahí al vespre es va fer al Ritz el ball de comiat a tots els qui ens han visitat aquests dies.

En acabar el V. Campionat tinguérem una interessant conversa amb Mr. Borrow, l'excellent jutge anglès, el qual ha vingut a arbitrar el torneig, qui ens ha confirmat espontàniament el que han vingut dient tots aquests dies els jugadors estrangers, o sin que la nostra organització ha estat insuperable sota tots els conceptes, que mai s'havien fet enlloc els campionats del món en un Palau tan magnífic com el nostre, i que cap dels presents jugadors havia trepitjat altres pistes de fusta tan excel·lentment construïdes com les d'aquí. L'última que hagin de desaparèixer d'aquí a pocs dies!

les llances generals que s'han vingut prodigant aquests dies, unim la

nostra més coral i sincera felicitació al Comitè executiu i a l'Associació de Lawn-Tennis de Catalunya, per l'òptima tasca portada a cap en bé del progrés del bell esport del tennis, i pel bé que han fet a Barcelona i a Catalunya, amb l'èxit assolit, sense cap ajuda de fora casa, fent verament obra patriòtica aquí i davant de tot el món, situant-hos definitivament al nivell dels països més avançats amb aquesta plena prova de capacitat d'ela nostra raça.

A tots, i especialment al seu president, don Josep Vidal-Ribas, una cordial abraçada, tot creient que els esportius catalans veïem obligats a exterioritzar en una forma o altra el deute d'agraïment que hem contret amb aquests benemèrits companys que tan han enaltit el nostre bon nom.

Siguem agraïts.

CORREDISSES

Ciclisme

VELODROM DE LA UNIO ESPORTIVA DE SANS

Aquesta entitat organitza per al dia 25 del corrent, en el seu velòdrom del carrer de Sant Jordi, una cursa de dues hores, individual, lliure per a corredors de primera i segona categoria, en la qual es concediran els premis següents:

Primer, 125 pessetes.
Segon, 80.
Tercer, 50.
Quart, 30.
Inque, 20.

Aquesta cursa tindrà lloc al matí, començant-se a dos quarts d'onze en punt, i es correrà per sprints cada quinze minuts.

Amb seguretat hi farà la seva rentra el nostre famós «as» Jaume Janer, donant-se també com a molt probable la de l'excellent sprinter Emili Nolla.

Per al dia 18 de març, està en preparació una important cursa de nou hores, a "americana", per punts. Els equips podran estar formats per dos corredors de primera categoria o bé un de primera i un altre de categoria inferior.

En aquestes curses es concediran els següents premis:

Primer, 400 pessetes.
Segon, 300.
Tercer, 200.
Quart, 150.
Cinquè, 125.
Sisè, 100.

Es dona com a segur que pendrà part en aquesta cursa el famós equip italià Massori-Borgarelli, així com també el formidable Miquel Boyer, junt amb el dur Solanes.

Es segura la participació de Regnier, Janer, Alegre, Tresserras, Llopis, Español, Nolla i Cabrera, que constituiran un lot de corredors de casa com feia molt de temps que no s'havia pogut reunir.

VELODROM DE BADALONA

L'Esport Ciclista Badaloní, va celebrar diumenge una festa d'homenatge al seu antic soci i ex-membre directiu, en Josep Torruella, retornat d'Àfrica, corrent-se unes carreres força interessants.

Carrera de velocitat, cinc voltes, prenent-hi part en Duran, Taulé, Marsal i Carbonell, classificant-se primer, en Marsal; segon en Carbonell, i tercer, en Duran.

Carrera d'eliminació a 10 voltes, guanyen: Primer, en Marsal; segon, en Duran; i tercer, en Castelltort.

Carrera de 30 quil·lmetres darrera moto, prenent-hi part tres equips.

Comença amb molta duresa, però decaigué l'empenta a mesura que avançà la lluita. En Prat, fou qui primer es destacà, alternant-se amb en Rius, vencedor, fent en Rius i Arimen una formosa lluita pel segon lloc, fins que, en fer les 100 voltes, la pluja féu suspendre la carrera, establint-se la següent classificació:

Primers, Prat-Rubio; segons, Arimen-Tresserras, a dues voltes, i tercers, Rius-Parladé, a quatre voltes.

V VOLTA CICLISTA A CATALUNYA. CAMPIONAT DE CATALUNYA

Organització de la Unió Esportiva de Sans. Dies 31 de maig i 1, 2 i 3 de juny

L'Ajuntament de Barcelona, fent

FUTBOL

ASSOCIACIÓ

F. C. SERVETTE DE GINEBRA-BARCELONA

(Camp del Barcelona)

PRIMER PARTIT

Servette, 0; Barcelona, 2

Si hi hagués possibilitat que els partits internacionals se succeïssin en forma d'escala gradual, començant, amb relació a la importància dels bandols estrangers visitants, de menor a major, s'aconseguirien dos objectius igualment interessants i profitosos: el de mantenir i augmentar, a cada nou esdeveniment, l'interès del públic i el d'oferir als nostres jugadors ocasions escalonades, en les quals l'exigència d'un esforç cada vegada major els obligués, fins al final de l'etapa, al màxim rendiment de les seves facultats, i, per tant, a un millorament, a un perfeccionament harmònic i gradual de les seves condicions individuals i conjuntes. En dir això, no costarà gaire d'endevinar que el bàndol suís que ha vingut a contendir amb el Barcelona, hauria hagut d'ésser, si el nostre criteri fos possible de realitzar, un dels primers de la temporada que ens hagués visitat, apreciació que, per ella sola, diu la importància del campió de Suïssa. Tal vegada sigui veritat que els suïssos han progressat notablement en futbol; però no ho és

gala d'una esportivitat i altesa de mires veritablement imponderables, subvenciona la gran Prova Ciclista amb la quantitat de dues mil cinc cèntes pessetes.

El Comitè directiu de la U. V. E., copeix el títol de campió de Catalunya al corredor regional millor classificat.

Satisfets poden estar els elements directius de la U. S. S. per l'èxit assolit en les seves primeres gestions. Elogis mereixen per llur activitat i encert, en particular els senyors Roig, Buxadé, Boñados, Serrat i Domènech, del C. D., que amb entusiasme digne de llança han vist coronat el seu primer pas envers el nostre Ajuntament, amb falaguer èxit.

Es d'esperar que les nostres cases constructores i els grans representants de neumàtics cooperaran també amb la màxima mesura de llur forces, fent-se càrrec que no es tracta d'una cursa vulgar i dedicant-li, per tant, atenció preferent, puix no hi ha dubte que la celebració de tan important manifestació ciclista serà un poderós alient per a contribuir al desenvolupament i riquesa de la nostra indústria velocipèdica, la qual cosa lògicament els fa part interessada i estimen la seva indústria, de la qual cosa no dubtem que sabran donar una vegada més pal·lissa prova. Les nostres entitats esportives, en general, han acollit amb gran simpatia la idea i s'estan ja rebent valuosíssims ofers, i existeix la impressió que les esperances concebudes resultaran pallides davant de la realitat.

Sabem que hi ha en estudi dos circuits. El primer és: Barcelona, Tordera, Sant Feliu de Guíxols, Palafrugell, La Escala, Figueres i Cerdà. El dia 1, Girona, Olot, Sant Joan de les Abadesses, Ribes i Puigcerdà. El dia 2, Puigcerdà, Seu d'Urgell, Artesa i Lleyda. El dia 3, Lleyda, Montblanch, Valls, Tarragona, Vilanova, Gava i Barcelona.

L'altre circuit és: El dia 31, Barcelona, Sabadell, Terrassa, Martorell, Vilafraça, Sitges, Vilanova, Vendrell i Tarragona. El dia 1, Tarragona, Reus, Valls, Montblanch, Borges i Lleyda. El dia 2, Lleyda, Tarragona, Igualada, en Massana, Manresa, Vich, Hostalric, Tordera i Girona. El dia 3, Girona, Figueres, Sant Feliu de Guíxols i Barcelona.

D'aquests circuits s'escolliu el que, de les poblacions que els integren, es rebin més proves d'entusiasme i mes favor que vulguin dispensar a la Volta a Catalunya. A les oficines de la U. S. S. carrer de Sans, 70, primer, poden dirigir-se tots els que desitgin fer algun oferiment.

menys que nosaltres els hem deixat qui sap-lo endarrera.

En aquest primer partit, ens produí el Servette una impressió poc falaguera; el joc que empra no es distingeix per cap tècnica determinada, de la qual pugui derivar-se'n una ensenyança; potser la millor qualitat dels campions de Suïssa és la de saber impedir que el contrincant actuï amb eficàcia, sense ells treure'n profit; són una nosa, en el bon sentit de la paraula, no un perill.

El Barcelona, polsada la potència de l'adversari, s'inclinà per brindar-nos una exhibició de tècnica meravellosa, afiligranada, excessivament meravellosa i excessivament afiligranada. Està bé un lluitant engrescador de facultats i de ciència; però amb la condició que vagi encaminat a un resultat pràctic. En l'equip blau-grana, d'un quant temps ençà, s'abusa de l'actuació per a ts galeuries i s'oblida l'actuació per al triomf. Agermanades una i altra, tindrien la destijada perfecció; però en la forma apuntada, tenim un error lamentable.

En el primer temps del partit, el domini dels locals fou gairebé absolut; però sense eficàcia. La porta barcelonista, si bé estigué amenaçada en algunes ocasions, no ho fou de gravetat.

En la segona part la lluita estigué més anivellada i els atacs suïssos més comprometedors, donant lloc a En Pascual d'entrar freqüentment en joc, distingint-se en dues ocasions, en les quals efectuà parades meravelloses que foren ovacionades amb entusiasme. També el porter suís es va veure seriosament bloquejat, demostrant excel·lents qualitats de porter.

Els dos gols que s'apuntà el Barcelona, en aquesta segona meitat de l'encontre, ho foren el primer per En Gràcia, rematant una "corner", i el segon, per l'Alcantara, aprofitant una falsa sortida del porter suís.

Els equips s'alinearen així: Servette: Grosdidier, Bouvier, Fehmann, Richard, Pichler, Beiner, Charpiod, Pache, Morier, Dietrich i Thierling. Barcelona: Pascual, Planas, Surroca, Torralba, Blanco, Samitier, Pierra, Martínez-Sagi, Gràcia, Alcantara i Sagi-Barba.

Arbitra En Peris, completament desinteressat.

SEGON PARTIT

Servette, 2; Barcelona, 4

La impressió causada pel bàndol suís en aquest segon partit, poca cosa fa variar el criteri exposat en qualificar la seva valua, arran del primer encontre. La qualitat de joc emprada fou la mateixa que el primer dia; però la quantitat augmentà, de manera extraordinària, lluitant amb braó immens, amb duresa cada vegada major, fins imposar-se netament en algunes ocasions. Mitjos i defenses actuaren amb gran seguretat i amb enorme coratge, i els davanters, decidits i avassalladors.

El Barcelona, amb tot i mostrar-se superior al seu adversari, donà la impressió d'un desconcert enorme, particularment la ratlla datac, cada dia pitjor i completament nula en la seva missió primordial: la d'enviar les files adversàries, i rematar les ocasions favorables per a inclinar la victòria a son favor. Abans hi havia, quan menys, en la davantera blau-grana un xutador perillósíssim, capaç, ell sol, de desconcertar i derrotar el contrincant; avui, aquell ja no existeix, observant-se en tota la línia una desconfians mútua que es tradueix en la més espantosa anarquia. L'individualisme excessiu és una altra de les tares que enterbolix l'actuació del bàndol local, per descomptat, per aquell defecte, infinites ocasions que podrien resultar d'eficàcia indubtable. Evidentment, el Barcelona està en crisi de valors futbolístics, en co que fa referència al primer equip, i és precia una renovació completa si es vol evitar una davallada estrepitosa.

En aquest partit, uns i altres contendents ens brindaren una primera part completament descolorida i mancada d'interès; domina en absolut el Barcelona; però es mostra incapaç de traduir en resultats positius l'avantatge demostrat.

La segona part, quantitativament, arriba a gran nivell degut a l'empen-

ta i energia amb què els suïssos es llancaren a la brega. Els locals, amb una irregularitat i desorientació inexplicables, a penes si aconseguiren contenir l'impuls helvètic, llançant sovint davant les repetides invasions dels davanters suïssos.

El primer temps finí amb empat a un gol. El primer l'aconseguien els locals, per mitjà d'En Gràcia, rematant un cop franc, llençat per En Blanco. El dels suïssos fou obra d'En Pache, en una escapada brillant.

Als dos minuts de començada la segona part, En Vinyals, entrant al porter suís amb valentia temeraria, entra el segon gol barcelonista. Als pocs moments, l'Aleantara, d'un xut dels seus, ja gairebé oblidats, aconseguí el tercer, el millor de la tarda. El segon gol suís és també entrat per En Pache, per falla d'En Surroca, el qual té una tarda infernal. En un triple joc espantós davant la porta suïssa, els defensors d'aquesta incorren en doble penalty. Mana tirar-lo l'àrbitre, i el capità del bàndol suís, donant proves d'una correcció molt dubtosa, ordena al porter que abandoni el seu lloc. El porter s'hi resistí i l'altre l'hi obligà violentament. Així les coses, i enmig de la protesta general del públic per l'actitud del capità de l'equip suís, En Sagi tira el penalty, apuntant-se el quart i darrer gol barcelonista.

El bàndol suís el componien els mateixos elements que actuaren en el primer partit, canviats alguns jugadors de lloc. El del Barcelona es presenta complet, o sigui, ocupant el lloc d'interior dreta En Vicens Martínez, el qual, en la segona part, fou substituït per En Vinyals, per ressentir-se aquell d'una lesió que sofreix a la cama.

Arbitrà En Meriné, amb poca fortuna.

Campionat de Catalunya

UNIO E. DE SANS · ESPANYOL

(amp del Sans)

Sans, 0; Espanyol, 1

Sota les ordres de l'Aramburu, el qual es comportà encertadament, s'alinearen així els equips: Sans, Pedret, Solà, Borràs, Badal, Sancho, Barrachina, Martínez, Costa, Feliu, Franch i Oliveras.

Espanyol: Villarrodona, Canals, Montesinos, Trabal, Elias, Sanahuja, Olariaga, Toni Juan, González, Bergés i Alvarez.

En el primer temps, el Sans dominà ostensiblement; però amb poca fortuna en ramatar les jugades; en canvi, l'Espanyol, les poques vegades que aconseguí avançar, posa en perill seriós la porta sansenca, defensant-se bràvamant En Pedret, el qual rebutja magistralment dos xuts d'En González.

Als pocs moments de començada la segona part, l'Olariaga entra el gol que dona la victòria als espanyolistes. Dominà l'Espanyol, exceptuant els darrers quinze minuts, durant els quals el Sans lluita furiosament per aconseguir quan menys l'empat, però tots els seus esforços són inútils.

ATLETIC DE SABADELL · MARTINENO

(Camp de l'Atletic)

Davant de nombros públic se celebrà aquest partit a Sabadell. En començar, els sabadellencs aconseguiren dominar; però aviat s'imposà el Martinenc, marcant dos gols, per mitjà d'En Costa i Vilar. En el segon temps, continuà dominant el Martinenc, marcant un altre gol, obra d'En Rodríguez. L'equip vencedor el componien: Nespleda, Trallero, Mariné, Camorera, Monfort, Bessas, Samsó, Vilar, Costa, Barrachina i Rodríguez.

HOMENATGE CAMPER

Complint l'acord pres en la darrera Assemblea general de socis del F. C. Barcelona, aquest Club retrà el dia 25 del corrent un gràndios acte d'afecte i simpatia al seu fundador i actual president, senyor En Joan Camper, com a homenatge al treball constant, abnegat i eficaç realitzat en profit del seu Club i del futbol en general.

Podem assegurar que la festa que els organitzadors preparen a honor de l'il·lustre homenatjat, excedirà en importància i brillantesa otes les que, des de la seva fundació, porta celebrades el Club degà. En properes edicions assabentarem els nostres llegidors dels diversos actes que integraran el festival, al qual consten adherits la majoria dels Clubs de Catalunya i d'Espanya, i la totalitat dels estrangers que han desfilat pel camp del Barcelona.

Avancem que, ultra les manifestacions esportives que els organitzadors tenen ultimades, en tindran lloc

d'altres de caràcter artístic i patriòtic, a càrrec d'institucions populars de primer ordre, essent el coronament de totes elles, una funció de gala al Teatre Eldorado, l'empresa del qual, amb un desinterès digne de tot elogi, ha volgut associar-se al tribut d'admiració i apreï que el Barcelona palesa a la rellevant personalitat del seu digníssim president.

CORRECUTA

FUTBOL A PARIS

Paris, 12. — En el partit de futbol organitzat pel Futbol Associació, celebrat al Stand Buffalo, l'equip de selecció francesa ha vençut el guipuscol per dos gols a un. — Havas.

Excursionisme

C. E. BARCELONI

El programa combinat pel que resta del present mes, és el següent:

Dia 18, excursió a les serres de Montnegre, Pineda, Orsavinia, coll d'En Coma, ermita de Santa Maria, cim del Montnegre, església de Montnegre i Gualba.

Sortida: Per l'estació de França, a les cinc del matí.

Retorn: Per la mateixa a les 22.

Dia 25, excursió a les canals del turó de Morou. Pràctiques d'escalada en les canals esdevingudes dels esqueis de la Grapissa, la Comera i la Mosquera.

Dia 25, excursió per la plana vallesana i regions del Llobregat. Monistrol de Montserrat, Rellinas, Matarodon, Mal Pas, La Barata i Terrassa.

Sortida: Per l'estació del Nord, a les 5 45 del matí.

Retorn: Per l'estació dels F. C. de Catalunya, a les 22.

Barreja

HOCKEY

Havent protestat el Pompeia del resultat assolit contra el Polo, en el darrer encontre de campionat de Catalunya, els polistes volgueren demostrar que el triomf obtingut era d'un nou partit, fent-se aquest ahir, prou just i oferint la realització en el qual, malgrat jugar incomplets, vengeren novament per 1 gol a zero.

BOXA

Una gran animació que demostra que el públic s'interessa més per les veïllades de gent que coneix que per les internacionals d'homens tan desconeguts aquí com al seu país on no té més valor que entre nosaltres un Sánchez qualsevol, malgrat els títols de campions que, per treure el públic li pugen a l'esquena.

En quatre rounds, en Garrofé i en Garcia feren match nul, i en sis en Manuel González va vèncer a En Tomás Cola després d'un bonic combat.

En Martínez va ésser declarat vencedor d'en Deprades per parar l'àrbitre senyor Muncí el combat al primer round per inferioritat d'en Deprades.

Abans del combat Vallespir-Ferrand aquest va ésser declarat campió per no fer el pes en Vallespir, però en el combat que havia començat amb un gran domini moral i material d'en Vallespir, aquest va ésser declarat vencedor al sisè round per desqualificació d'en Ferrand per pegar baix precisament quan el combat es decantava cap a la banda del petit Ferrand que va fer un gran combat.

En Blind, quan semblava que anava a perdre el campionat, va tenir la sort de pegar alguns cops dels seus que van apagar la fogositat d'en Vilar. No obstant, va acabar el combat amb un match nul molt just.

El públic va sortir satisfet de la vetllada, en la qual al menys no se'l va enganyar amb estrangers pelapatats dels navills, que aquí se'ls fa passar per campions, tot sovint.

Necrològica

La respectable senyora Na Josepa Torós i Jané de Carbonell, ha mort. Mare amatíssima i muller model deixant el major dels desconsols a la seva família.

Rebi el seu espòs, fills i altres parents l'expressió del nostre condol, especialment el fill volgut amic nostre i company de professió En Francesc Carbonell.

A. C. S. la virtuosa dama.

El Carnaval

EL BALL DE DISFRESSES DEL REIAL CIRCOL ARTÍSTIC

S'ha publicat l'allocució següent: «Els artistes del Reial Círcol Artístic, que hem organitzat el ball de disfresses, hem volgut donar a la nostra ciutat una nota d'alegria que, ensems, porti el segell d'una manifestació d'Art que, en alegrar la vida de cada dia, amb motiu d'aquestes festes que exigim i obliguen a la diversió, alegrin també la vida de l'Art català, tan tradicionalment admirable en els famosos Carnestoltes passats.

L'exigència de la disfressa, que esdevé en aquest cas l'uniforme obligatori de la nostra tropa joiosa, no pot fer perdre aquella formal manera pròpia de les venerables persones que, malgrat llur venerabilitat, tenen el deure quasi sagrat de divertir-se i d'aplegar-se al costat dels artistes que viuen i treballen per a enjoiar i decorar la vida de treball i la vida de festa.

La nostra missió no és tampoc la de convertir el ball que organitzem en una disbauxa carnavalesca, que faci perdre l'acortenció i la regularitat típica i tradicional a les festes de Catalunya, sinó una ocasió per a demostrar l'enlaïrament amb el qual l'Art sap i pot portar el seu to puríssim en les gatzars del Carnestoltes.

Els artistes esperen per totes aquestes raons tenir la cooperació de tots els amants de l'Art, que amb llur presència i també amb llurs disfresses contribuiran a assolir el fi proposat, perquè hom pugui dir que l'any 23 d'aquest segle els artistes del Reial Círcol Artístic i tot Barcelona que gaudeix en els plaers de l'esperit va poder celebrar un ball de disfresses memorable pels que hi eren i els que no hi eren, que ja en sentiran a parlar.

Santiago Rusiñol, Ramon Casas, Oleguer Junyer, Francesc Labarta, Ricard Canals, Ramon Rigol, Rafel M. Padilla, Gerard Carbonell, Jaume Mercadé, Ramon Capmany, Joan Rebull, Xavier Nogués, Lluís Reig, Santiago Farré, Alexandre Cardunets, Pau Febrés III, Josep Maria Xiró, J. Borrell Nicolau, J. Sabater Mur, Enric Casanovas, Camil Blanes, Mateu de Soto, Enci Clarasó, A. Mas i Fontdevila, Eduard Llorens, Pau Gargallo, Antoni Farré, B. Gil Roig, Ricard Duran, Joan Colom, Herman Anglada, Joaquim Mir, Pere Casas, Agapit Casas, Domènec Carles, Jaume Llongueras, J. Casals Peipoch.

AL PASSEIG DE GRÀCIA

A la mitjana, com és de consuegut, ahir, diumenge, hi passejava una gran gernació que, segurament anava a veure les disfresses i aquestes eren en molt poc nombre. Pel centre del passeig els cotxes i autos eren tants que es dificultaven, els uns als altres, la circulació.

AL PARC DEL MONTJUICH

Una gernació imponderable pujà a la muntanya per tots els indrets que la fan accessible, omplint totes les vores del passeig central, des de la plaça del Polvorí fins a la Torraforta, essent major al davant del Parc Laribal, on hi havia la tribuna oficial i on es concentrava l'animació.

En conjunt pot dir-se que, mercès a les excitacions de la Comissió municipal organitzadora, la rua ha tingut un lleuger reviscolament.

Els carruatges dels particulars que anaven a veure el que hi hauria eren nombrosíssims, formant una corrua seguida en tota l'extensió indicada.

Les disfresses no eren tantes: hi havia una gran gabià de pollastres; un nin d'anguès; una petlera de bebès; uns apatxes; infermeres de la Creu Roja; negres del Congo; una monumental panxa d'estendre roba i un servei de bugaderes; un pavelló xinès.

La carrossa del Comitè de l'Exposició, un jardí de margarides i violetes i la de la Fira de Mostres.

Hi havia un genet «contrabandista andalús». De comparses n'hi havia una de moros i cristians que pot considerar-se de trista actualitat.

Hi havia també alguns carros amb anuncis industrials.

Quan va caure la tarda tots els passeigs i llocs de devallada aparegueren il·luminats elèctricament amb esplendides, facilitant el retorn d'aquella gràndiosa gernació.

La festa, si no resulta tan esplèndida com es desitjaria, va motivar que aquells milenars de ciutadans passessin la tarda dalt de la muntanya en plena natura i s'esbargissin dels quefers habituals.

EL BALL AURIGEMMA A NAVETATS

El ball multicolor de la tanda que organitza la Casa Aurigemma al Teatre de Novel·la, donat dissabte a la nit, fou un dels millors de la temporada. La concurrència era cosa extraordinària. El local estava de gom a gom per tot arreu. Les disfresses eren moltes, i en general de bon gust. L'animació fou gran durant tota la vetllada.

EL BALL DE LA TERTULIA CATALANISTA

Va donar-se dissabte a la nit, al Teatre Català Romea, el qual tenia el vestíbul transformat en jardí, i la sala exornada amb gariandes de verd a l'ampit de les llotges, les quals estaven empaïllades amb banderes catalanes.

La concurrència, gràndiosa, composta de persones conegudes mútuament. Eren les famílies habituals de les vetllades de la Tertúlia, o llurs amistats, que hi acompanyaven la noia o les noies, disfressades. Aquestes, les que llueixen disfresses patriòtiques, com l'alegoria de Catalunya, o el macer o rei d'armes del quadre d'En Tusquets «Proclamació del Príncep de Viana», o les dames catalanes del segle XIII, o la del començ del segle XIX, eren ovacionades en entrar a la sala, i voltades i felicitades per llurs amigues.

Molta animació, a la qual contribuïen gairebé totes les actrius del Teatre, disfressades, des de l'eminent senyora Morera, fins a la famosa nena Coscolla, disfressada de «Marieta de lull viu», que van envair sorollosament la sala, movent gatzara de bona llei als seus constants admiradors, els tertulians; En Montero, qui organitza un pericó, balla sol, al mig de la sala; En Giménez, qui presidia el jurat per a concedir els premis; dos dimonis amb banyetes i llarga cua, vestits de vermell de cap a peus, que mogueren un terratrèmol, fustejant a tothom amb una bufada inflada i lligada a la punta d'unes xurriagues, provocant unànimes i aferrissades batusses de boles de paperets en contra llur; la cerimoniosa entrada de deu cavallers elegants, del segle XVIII, amb casc, barret de gresol, pèrruca blanca i calça curta; la general i entusiasta ballada de sardanes, etc.

Per la concurrència, pel gran nombre i bon gust de les disfresses, per l'animació i gatzara que hi hagué durant tota la nit, ens recordava, als que ja fa molt de temps que érem joves, aquells balls de quan el Carnestoltes barceloní estava en el seu apogeu.

El jurat es dolla de no tenir més premis per a concedir. El veredicté que dictà fou el següent:

I. Les sis copes d'argent per a xampany, ofrena de la Tertúlia, al macer de la proclamació del Príncep de Viana, vestit molt ricament i artísticament. Delfina Creixell.

II. El magnífic licorer, ofrena de la joieria Fills d'Antoni Oriol (Ciutat, 7, principal), a Maria Desprat, «Cavaller a la Federica».

III. Rellojge-pulsera d'or, d'En Josep Mullor (Baixada de la Presó, 8) a Elena Pons, «Alegria de Catalunya» de l'obra «Per Catalunya».

IV. Joc complet de cafè, de porcellana del Japó, ofrena de l'Empresa del Teatre, a Pilar de Vall, «Valencià».

V. Un llum de peu, d'argent, amb pantalla, per a electricitat, ofrena d'uns abonats pertanents a la Penya Riu, a Ramona Billa, «Manel».

VI. Estoig de manicura d'argent, ofrena de la joieria «El Regulador», a Manel Gil, «Goyecca».

VII. Estoig de calçadors d'argent, ofrena de la joieria Fruset i Grau (Pelayo, 44), a Pepeta Delas, «Dama de la Regència».

VIII. Estoig demanicura, ofrena d'un abonat, a Teresa Freixinet, «Agesa catalana».

IX. Ploma estillogràfica decorada, de la casa Swan, a Mercè Quintana, «Dama de l'Imperi».

X. Dos renta-fruits, cristall Bohemia i argent, ofrena de la joieria Sanosa (Banyes Nous, 14), a Magda Reñé, «Pierrette negra».

XI. Estoig amb culleretes, ofrena d'En Jaume Colomer, de la casa Hye drik (carrer de Fernando), a Ernestina Rius, «nina eléctrica».

XII. Bossa de seda, ofrena de la casa Perelló (Pl. 7 bis), a Angeleta Llambia, «Gitana».

XIII. Estoig-escriptori argent, ofrena de la joieria A. Valentí (Rambla Canaletes-Pelayo), a Dolores Martínez «Rossellonesa».

XIV. Llapidera d'or, de la joieria

Boixeda (Passeig de Gràcia, 6), a Isabel Pons, «Yanqui».

XV. Ploma estillogràfica de la casa Watermann, a Conxita Garcia, «Pierrot».

XVI. Estoig per a essències, de la joieria A. Casa (Pl. 6), a Maria Lozano, «Premia catalanista».

XVII. Especial per a homes. Centre de majòlica, amb vins i flambres, ofrena de vins abonats, a la comparsa de «cavallers del segle XVIII».

La vetllada acabà a les quatre de la matinada, amb general complaença. Els mantenedors de la Tertúlia Catalanista han organitzat un ball que ha resultat un dels millors d'aquest Carnestoltes.

LA FESTA DE SANTA EULÀLIA

La festa de Santa Eulàlia s'ha celebrat durant el — d — a la nostra Catedral Basílica amb solennitats cultes que s'han vist molt concorreguts.

De bon matí hi ha hagut ofici matinal pels senyors Capitulars, i més tard missa de Comunió general amb plàtica que ha dit el jectoral doctor Faura.

A les deu hi ha hagut ofici solemne celebrant de Pontifical el nostre venerable Prelat doctor Guàrdia.

L'altar major de la Seu era bellament guardat i il·luminat, i la cripta de la Santa era oberta, passant pel seu davant nombrosos fidels.

Al presbiteri hi havia una comissió de l'Ajuntament formada pels senyors Blat, Viza, Juhent i l'oficial de secretaria senyor Manresa.

Han assistit al Prelat els canonges doctors Llopes, Parés i Casañas, actuant de diaca i sobdiaca, respectivament, els doctors Moreno i Villaseca.

Amb tot i dir-se en el programa que es cantaria una missa a gran orquestra no ha estat així i s'ha cantat pels xantres. Entre els fidels es lamentava que no es fes tal com el programa senyala i com correspon en la festa de la Patrona de Barcelona.

El sermó l'ha fet el P. Josep M. Pijoan de la Companyia de Jesús, i, com sen, ha estat una peroració tota edificant.

El popular jesuïta ha referit la vida de la Santa i ha posat de relleu els ensenyaments que tots els cristians tenien de cercar-la. Tot referint els martiris de la gentil donzella ha fet veure com tenien d'ésser amics d'aquestes coses invisibles que ens conduïen a la santa immortalitat, i com teniem d'ésser ben desinteressats de les coses humanes, passadegres com la vida.

En altres paràgrafs ha excitat als cristians a seguir les petjades de la Santa, fent-nos tots ben amics del sacrifici.

Senyalant la coincidència d'ésser celebrada la festa de la donzella barcelonina en vigília del temps quarrenal, ha recomanat que s'aprofités aquest per a l'oració i el sacrifici a de què un dia ens poguem aplegar en la santa glòria al voltant de la nostra patrioitat.

Ja final el sermó, el propi jesuïta ha llegit el decret del prelat concedint indulgències als fidels.

A l'hora d'aixecar Déu la Band Municipal, sota la direcció del mestre Lamote, ha tocat la Marxa Reial.

Final l'ofici ha sortit la processó tradicional recorren els voltants de la Catedral.

La imatge de la Santa era portada sota talem pels seminaristes.

El pas de la processó ha estat presenciat per nombros públic. El palau del bisbe i moltes cases particulars tenien els balcons endomassats. També no eren els del carter de la Baixada de Santa Eulàlia, la capella del qual era tota plena de llum i flors.

Aquest matí aquell veïnat ha repartit pans als pobres.

Aquesta tarda, a la Catedral hi ha hagut Rosari s'ha celebrat el primer acte del Trezeñari que ha acabat amb el cant dels Goigs de la Santa.

La concurrència de fidels ha seguit essent nombrosa.

D'ésser i a festa de la Patrona de l'Alpau Episcopal, atib motiu Barcelona, no hi ha hagut despatx en les ofícies.

A Sarrià s'ha celebrat igualment amb gran esplendor la festa de la Santa.

Als actes religiosos hi han assistit en representació d'aquest Ajuntament els regidors senyors Paja i Tusquets.

AUTORITZEU LES NOTES DE LES QUALS ENS PREGUEN LA PUBLICACIÓ, AMB UN SEGELL O UNA FIRMA QUE ENS SIGUI CONEGUDA.

NOTICIES DE L'ESTRANGER

El conflicte

franco-alemany

ELS TRENS A MAGUNCIA

Magúncia, 11. — Els esforços realitzats per les autoritats militars en el que es refereix als ferrocarrils, donant apreciables i satisfactoris resultats.

Dissabte passat sortiren de Magúncia vint trens en totes direccions, conduïts per personal essencialment francès. — Havas.

ELS INCIDENTS DE DUSSELDORF

Düsseldorf, 11. — Està mancada «n absolut de fonament la informació publicada per un periòdic comunista, segons la qual s'havia sublevat, negant-se a marxar, un esquadró de cavalleria francesa.

Es igualment fals per complet que els soldats francesos bagin fracturat el crani a un mecànic, en ésser detingut un tren de carbó entre Wanne i Herne.

L'única cosa certa és que foren practicades requises en aquesta regió, però els incidents per aquesta causa originats, no tingueren ni molt menys el tràgic caire que assenyalen els periòdics alemanys.

Només foren detinguts dos empleats: un per realitzar actes de sabotatge, i un altre per injúries a l'exèrcit. — Havas.

L'ORGANITZACIO DELS TRANS-PORTS

París, 11. — Els ministres francesos i belgues, en el curs de les converses que tingueren lloc a Brussel·les i a París, examïnaren detingudament els detalls relatius a l'organització i funcionament dels transports al Ruhr.

Es tractava d'establir una trama normal de carbons als països aliats, i aquesta delicada organització es troba actualment realitzada.

Els vagons allotjats a les estacions particulars de les explotacions mineres foren reunits i agrupats a les estacions, constituint-se amb ells combois homogenis de carbó o de coc. Els remolcadors abandonats per llurs tripulacions, foren rearmats, i les xar-

lanes agrupades en comboi.

Els ministres aliats aprovaren el programa de les disposicions adoptades pel general Payot, el qual, disposant d'un nou contingent de ferroviaris voluntaris, podrà intensificar molt aviat el tràfic.

La decisió dels Guberns francès i belga prohibint l'entrada al Ruhr dels ministres alemanys, no implica l'obligació de tenir passaport per a entrar a la zona d'ocupació, puix això seria materialment impossible; però els ministres que poguessin penetrar en ella eren reconduïts immediatament a Alemanya.

Les autoritats s'han apoderat d'un tren, en el qual hi havia quatre caixes blindades contenint valors de Borsa, expesos per un Banc d'Hamburg, destinats a Amèrica.

Això confirma l'organització de l'evacuació de capitals alemanys a l'estranger.

Les autoritats aliades s'han fet càrrec igualment de seixanta un milió de marcs dirigits a un Banc de Magúncia i destinats a afavorir i fomentar les vagues.

NOTA DE BELGICA

Brussel·les, 12. — El senyor Jaspars ha enviat al Govern del Reich la nota referent a la prohibició d'exportar a l'Alemanya no ocupada els productes metallúrgics i altres de manufactura. — Havas.

NOTA DE FRANÇA

París, 12. — El cap del Govern, senyor Poincaré, ha fet remetre a l'encarregat de Negocis d'Alemanya d'una nota idèntica a la lliurada a Bèlgica per Jaspars.

El president del Consell francès conferencià ahir a la tarda amb el general Degoutte, sobre l'aplicació de les últimes mesures adoptades per les autoritats franco-belgues.

El general Degoutte orti anit passada mateix cap a Düsseldorf. — Havas.

L'EXPLOTACIO MINERA

Berlín, 12. — Els diaris no amaguen la sorpresa que ha causat a Alemanya la rapidesa amb què els francesos han reorganitzat l'explotació minera, malgrat les dificultats de tota mena amb què han topat, especialment les procedents dels sistemes de senyals a les vies fèrries i les d'or-

ganització interior.

El «Worwaerts» protesta de les informacions falses i exagerades sobre suposats crims i actes de violència cometos per les tropes franceses d'ocupació, i cita les suposades agressions, algunes d'elles seguides de mort, de què han estat víctimes alguns funcionaris, entre ells el cap d'un tren a l'estació de Wanne, i l'assassinat d'una nena a Düsseldorf per un sergent francès, quan només es en interès de la pròpia Alemanya donar solament notícia de fets provats i certs. — Havas.

ELS ALEMANYES DE XINA

Londres, 12. — Telegrafien de Xang-Hai que els subdits alemanys residents en aquella capital han fet una subscripció, que arriba a 70.000 marcs, per auxiliar als perjudicats per l'ocupació del Ruhr per França i Bèlgica. — Havas.

L'ACTITUD DE BELGICA

Brussel·les, 12. — Ahir celebraren una detinguda conferència els senyors Jaspars i Theunis, declarant-se íntimament satisfets dels acords franco-belgues.

A la tarda li fou donada una nota a l'encarregat de Negocis d'Alemanya notificant la prohibició d'accés dels ministres alemanys a la regió del Ruhr. — Havas.

FRANÇA I ANGLATERRA

París, 12. — El general Degoutte arriba ahir al meti a aquesta capital.

El president del Consell senyor Poincaré rebé la visita del marquès de Crewe, ambaixador d'Anglaterra. — Havas.

París, 12. — Les notes franco-belga notificant al Govern alemany la prohibició d'importar a Alemanya productes metallúrgics de la regió del Ruhr, estan motivades per les ordres donades pel Govern del Reich als funcionaris d'ella zona ocupada i els distints de tota mena que tracta de evocar. — Havas.

LES NOTES FRANCO-BELGUES

París, 12. — Telegrafien de Brussel·les al «Temps» que les últimes mesures adoptades per les autoritats franco-belgues constitueixen una part del programa de sancions d'importància progressiva acordat fa deu dies.

Referent a la qüestió monetària no s'ha adoptat cap decisió. Aquesta

qüestió està en estudi per una Comissió de banquers franco-belgues, no fent-se sentir encara amb urgència la crisi monetària.

S'estudia el cobrament per les Duanes aliades dels drets i beneficis que correspon a la Comissió de reparacions sobre els productes de l'estranger a llur entrada a Alemanya. — Havas.

Els afers d'Orient

ARMES PER ALS TUROS

París, 12. — Segons notícies d'Atenes, d'origen britànic, i que publica «Le Matin», els diaris d'aquella capital confirmen que ha arribat a Esmirna un vapor italià, desembarcant tres avions, nombroses peces de campanya i cinc-centes caixes contenint mines submarines, els quals foren immediatament col·locades a l'entrada del port. — Havas.

TRANQUIL·LITAT A ESMIRNA

Constantinoble, 12. — A partir del moment que les autoritats aliades remeteren al governador militar d'Esmirna el document, donant-li compte que els vaixells aliats romandrien a aquelles aigües mentre no rebien de llurs respectius Guberns instruccions en sentit contrari, no s'ha registrat cap nou incident a Esmirna. — Havas.

UN ALTRE

ULTIMATUM DELS TUROS

Londres, 12. — Telegrafien de Constantinoble assegurant que els turcs han dirigit un ultimàtum als representants de les potències aliades donant-los un termini de tres dies perquè abandonin Esmirna els vaixells de guerra estrangers ancorats en aquell port. — Havas.

MUSTAFA KEMAL I ISMET PATXA

Constantinoble, 12. — Als círcols turcs es xifren grans esperances en la reunió que se celebrará probable-ment a Esmirna, i en la qual quedarà establerta la línia de conducta relativa a l'exposició que es presentarà a l'Assemblea nacional d'Angora a favor d'una solució ràpida i favorable de l'actual conflicte.

Als círcols d'Angora segueix desenrotllant-se una lluita ardent entre

moderats i extremistes, confiant-se, no obstant, que una important majoria de moderats voti a favor de la represa de les negociacions.

La delegació soviètica dona mostres de febril activitat.

Es creu que molt aviat s'arribarà a una solució favorable de la qüestió d'Esmirna, en el qual port no s'ha registrat fins ara cap incident. — Havas.

L'ACTITUD DELS KEMALISTES

Londres, 12. — Telegrafien de Constantinoble que els turcs es proposen tancar els ports d'Esmirna i Ismit als vaixells de guerra estrangers, però no reitiran l'ultimàtum dirigit a les potències aliades.

Als círcols polítics d'Angora, on segueix l'agitació, es reclama l'execució íntegra i immediata del pacte nacional. — Havas.

Foc a Suïra

Londres, 12. — Telegrafien de Suïra, illes de l'Índia, donant compte que un violent incendi ha destruït per complet un barri indígena, quedant sense llar més de cinc-centes famílies, a les quals se'ls presta socors. — Havas.

La guerra civil a Irlanda

Dublin, 12. — En les cartes pastorals publicades pels bisbes amb motiu de la Quaresma, es fa una crida als fidels perquè acabi la guerra civil. — Havas.

Les finances d'Austria

La Hala, 12. — Ha arribat a aquesta capital, procedent de Londres, el ministre de Finances d'Austria, el qual es proposa negociar la concessió de crèdits a favor del seu país, complementaris de l'aconseguit a Anglaterra. — Havas.

Les inundacions

a Budapest

Budapest, 12. — A causa de la gran crecuda de les aigües del Danubi la situació dels habitants dels ravalis és molt crítica. Aquests, al nombre dels quals s'eleva a molts milers, han abandonat llurs cases. Els danys es calculen en molts milions de coronas. — Havas.

Rifa de Madrid

En el sorteig celebrat avui han resultat premiats els números següents:

Premiat amb 120.000 pessetes

13.874, Madrid, Poble Nou del Terrible i Granada.

Premiat amb 65.000 pessetes

23.128, La Línea, Valladolid i Salamanca.

Premiat amb 25.000 pessetes

12.934, Barcelona.

Premiats amb 20.000 pessetes

147, Barcelona.

17.543, València.

3.803, Bilbao, Salamanca i Madrid.

34.667, Torrelavega.

26.225, Puebla de azalla, Bilbao i Sevilla.

18.642, Aguilas, Màlaga i Barcelona.

7.824, Madrid, Huelva i Barcelona.

22.027, Barcelona, València i Granada.

25.608, Sant Sebastià.

4.674, Almeria, Barcelona i Madrid.

DESENA

7 28 41

CENTENA

107 206 232 248 265 280 294 308 449

506 619 628 654 663 744 748 750 751

773 782 828 873 914 935 960

MIL

51 79 91 154 161 209 300 225 229

334 366 475 490 511 555 557 644 688

695 782 790 797 818 866 867 943 949

DOS MIL

37 145 183 2212 292 354 394 450 540

579 633 670 745 878 966 970 999

TRES MIL

00 14 39 91 120 121 132 152 164

241 246 364 368 409 428 431 456 461

462 500 619 546 629 689 677 697 700

777 825 871 951

QUATRE MIL

15 18 45 51 68 72 118 137 193

204 244 293 308 316 334 363 369 383

384 399 440 465 482 484 487 506 508

514 561 637 639 706 772 773 782 794

673 888 890 937 933 967

CINC MIL

6 53 61 65 82 162 166 201 272

281 284 289 303 305 327 335 340 463

444 454 470 489 541 555 564 588 589

595 606 614 617 642 644 649 671 703

739 788 791 824 895 913 918 961 986

992 994

SIS MIL

61 71 76 139 179 188 217 307 331

344 387 398 435 495 570 585 589 620

617 695 697 720 749 821 842 894 900

910 920

SET MIL

46 55 94 105 108 109 135 142 146

150 181 185 203 207 216 237 250 267

295 323 379 408 417 429 434 450 460

468 483 541 546 590 619 744 754 779

794 814 823 851 871 892 921 921 944

957

VUIT MIL

13 101 121 139 196 232 2699 275 280

343 355 359 384 395 421 429 434 435

464 501 528 542 637 643 649 675 715

723 791 801 895 890 904 925 971

NOU MIL

10 75 89 123 123 154 163 170 215

218 289 291 292 302 328 329 350 365

382 404 432 521 524 525 539 567 632

683 693 724 810 826 829 859 873 892

983 999

DEU MIL

15 23 36 39 58 96 140 201 203

212 290 368 377 393 397 402 428 440

461 495 510 521 554 569 649 665 670

671 770 774 806 813 829 844 852 899

ONZE MIL

001 059 067 071 079 143 148 203 235

334 337 348 351 404 420 456 546 558

605 608 612 645 666 812 873 891 901

933 950 991

DOTZE MIL

003 031 076 095 126 138 166 324 393

432 461 484 516 531 540 542 557 564

598 651 654 668 718 720 732 740 747

754 778 785 787 829 900 904 911 945

961 972 980

TRETZE MIL

004 015 019 074 082 090 177 228 234

254 259 310 320 323 344 353 429 471

525 536 574 589 630 631 733 738 754

780 823 839 844 864 885 913 921 927

974 975 979 984

QUATRE MIL

003 057 099 117 213 236 288 293 300

347 354 386 439 497 513 572 577 728

735 748 767 777 792 795 9004 837 851

856 921 934 945 978 990

QUINZE MIL

032 050 072 107 129 138 174 217 271

274 319 326 352 362 372 376 401 416

430 461 471 497 513 518 525 541 549

552 555 623 738 750 779 800 810 851

876 907 932 946 967 999

SETZE MIL

002 069 073 082 100 157 192 206 228

315 354 366 378 414 472 474 484 495

510 539 571 608 616 625 630 637 644

648 662 661 670 671 719 725 760 792

913 916 919 926 927 961 996

DIVUIT MIL

011 087 140 180 183 220 235 308 330

331 342 368 375 380 390 418 501 530

La Veu de Catalunya

DIARI NACIONALISTA CATALA D'AVISOS I NOTÍCIES

Dilluns, 12 de febrer de 1923

De Madrid estant

El plat de lleties

HOM pot arribar a conclusions definitives pels més insospitats camins; de faiso que, en analitzar els somnis, arribà En Frend a les claredats més suggeridores, arrencant de les més colpidores confusions.

Així, en el moment que som, el pesombre de la política espanyola i el contrast aparent que presenta el seu contingut latent amb el seu contingut palès (per a dir-ho a la manera d'En Frend) ha donat i està donant cada jorn escaient avinentesa per a exercitar la psico-anàlisi amb els més sorprenents i curiosos resultats.

Ara mateix s'ha registrat la intrmissió d'un nou element, la relació del qual amb tots els altres, tant tempta les activitats del periodista com les del psicòleg.

Entorn del darrer Consell de Ministres l'expectació era, com la multitud albirada del poeta, «municipal y espesa». Arreu hi havia un gran interès desvetllat per les circumstàncies anormals, pels fets que s'eren produïts i que donaven als acords que pogués adoptar el Consell un interès extraordinari.

Hom deia que en aquella reunió el Govern fixaria definitivament la seva conducta política en relació a l'afer del Marroc i a les agitacions interiors que aquests darrers jorns s'han palesat inequívocament.

Era, doncs, el darrer Consell quelcom de definitiu i ensem d'iniciador, ple d'un gran interès i, possiblement, d'una transcendent eficàcia. Mentre es celebrava, l'expectació era, doncs, extraordinària, nombrosos els comentaris i palpitadora la impaciència.

En certa faiso, podia ben creure's que de les resultes d'aquell Consell, percutint tot seguit en la sensible anormalitat present, podia canviar tota la política. (No mancà, al safareix del Congrés, qui assegurà que *podia torcerse el curso de la Historia*.) Per una vegada, era justificat a bastament l'interès polític, ja que la urgència de les revolucions sembla ésser inajornable.

Les hores que durà el Consell, els periodistes romangueren impacients, astorats i en la ficció acomodaticia que, per a despistar, anomenem *circles politics*, es debaten amb certa pruija apassionada les possibles realitats futures. Adhuc en certes esferes innominables s'esperava amb delit el resultat del Consell.

I heu's aquí que, quan un cop finit aquest cèlebre Consell en què el Govern havia de restablir per a sempre més la dignitat, la supremacia del poder civil, retornant a son veritable lloc la jerarquia del poder, ens poguérem tots assabentar de ço que era acordat, ens fou fet avinent que el Consell de Ministres havia acordat... l'estudi de l'exportació de les lleties!

Naturalment, en llegir-ho a la nota oficial, somriguérem com endevinant que allò, malgrat el seu regustet bíblic, no era més que un innocent arbitri per a amagar la veritat... Però, no! Les notes i les dades reeixides d'una ampliació minuciosa, donaren per resultat l'evidència que allò era exacte i que el senyor Gasset havia estat parlant de les lleties més d'una hora i que de *tots els altres afers* gairebé el Govern no se n'havia ocupat. La por havia segellat els llavis, en la funesta i ridícula esperança que tot sia arranjat donant temps al temps.

A les claredats de la psico-anàlisi i segons els mètodes deductius d'En Frend, aquesta interpolació de l'element lleties en mig de les trifolgues militars i polítiques d'aquests jorns, lluny d'ésser una pertorbació per al coneixement és d'una claredat tan neta i definitiva que adhuc esgarria.

Intentem-ne l'examen.

En primer lloc no és cap descobriment ni semblarà una afirmació audaç dir que, en resum, ço que es debatia era la supremacia del poder civil. Aquesta idea de supremacia que entrena les de prioritat i domini, té, doncs, una certa espiritual equivalència amb la de *primogenitura*, lligada per a sempre més amb la de les lleties. Ara bé, ja dintre d'aquesta sabor bíblica, la idea de les lleties en si mateixa comportava la de servir-se'n com a mitjà coercitiu i falaguer a un temps per a obtenir el propòsit acaronat. Tingui's en compte que el propòsit del Consell semblà ésser, en realitat (els ministres fugiren de tractar de la qüestió palpitant, com fugen els galls de l'aigua freda), donar temps al temps, passar l'estona, ni comprometre's.

Vegi's, doncs, com la idea de supremacia — equiparada a la de *primogenitura* — portava a l'aparició de les lleties, i com aquestes (el senyor Gasset en parlà més d'una hora) reeixien a complir el paper que els pertocava.

Mitjançant aquest plat de lleties gentilment ofert, el Consell de Ministres apaivagava l'excitació de determinats estaments socials, ensem que guanyava temps per a prometre's un apaivaga-

ment de l'opinió pública. Si és aquest molt necessari, perquè, en realitat, ço que acaba de fer és la venda de la primogenitura per un plat de lleties.

Potser ni el mateix senyor Gasset — a qui no sospitàvem tan bíblicament lligat a les lleties — s'ha donat compte que la seva erudició d'una hora ha servit per a revivir l'episodi famós, ja que al temps que el Consell rebia el fumejant plat de lleties — potser en puré, és a dir ni tan sols en la valenta sinceritat de la seva rodonesa antipàtica — remetia, qui sap ai! per quant i per què, la primogenitura, és a dir la prioritat del poder civil.

Ara ja està fet. El plat de lleties és a l'ordre del dia. Cal que ni el Govern ni nosaltres oblidem que l'episodi bíblic té un altre capítol: la utilització per a l'engany de la pell de la víctima sacrificada.

RAFAEL MARQUINA

10-2-23.

Butlletí internacional

12 de febrer de 1923

EL PRIMER BANC MENSUAL

Ha passat un més d'ençà de l'ocupació d'Essen per les tropes franceses i belgues. I cal confessar que els resultats positius de la intervenció armada al Ruhr no són gens encoratjadors.

Econòmicament i política, l'ocupació ha estat, fins ara, un mal negoci.

Cal esmentar, per a tenir una idea de les conseqüències econòmiques de l'operació, el fet que, durant el mes de desembre, abans de l'ocupació del Ruhr per les tropes franco-belgues, França va rebre dels territoris ara envaïts 1.515.373 tones de carbó, en lloc de les 1.600.000 tones que havia de rebre segons els convenis. Abans de l'ocupació, França rebia unes 40.000 tones diàries de carbó del Ruhr. D'ençà de l'ocupació, per les vagues, la minva de producció i la desorganització sistemàtica dels transports, França i Bèlgica han deixat de rebre un milió de tones de carbó. És a dir, el primer resultat econòmic de l'operació militar ha estat reduir a una tercera part la quantitat de carbó que França i Bèlgica rebien dels territoris envaïts abans de l'ocupació. Per aconseguir aquests efectes contraproductius i paradoxals han estat mobilitzats dos cents cinquanta mil homes. El resultat, evidentment, no pot ésser més pobre i adhuc més irònic.

No fa gaires dies els periòdics francesos donaven amb una joia perceptible la notícia que havien arribat a Aix-la-Chapelle tres trens contenint 750 tones de carbó cada un. Afegien que altres trens amb cinc mil tones més de carbó marxaven envers Aix-la-Chapelle. Compari el lector aquestes exigües xifres amb les 40.000 tones diàries de carbó que rebia França del Ruhr abans de l'aventura intervencionista i veurà que no pot causar estranyesa l'apreciació del corresponsal del *Times* a París qualificant de patètica aquesta situació.

M. Le Troquer ha sintetitzat amb una frase l'estat caòtic dels transports al Ruhr com a conseqüència de la resistència alemanya, dient que era l'organització de la desorganització. I els efectes d'aquesta desorganització han estat tan greus que algunes fàbriques de Lorena han hagut de plegar per manca de combustible. França i Bèlgica han envaït territoris del Ruhr amb 250.000 homes allegant, entre altres coses, que Alemanya no els lliurava tot el carbó que devia. I el primer mes de l'ocupació acaba havent rebut França i Bèlgica, malgrat les enormes despeses de l'operació, un milió de tones de carbó menys que abans de la intervenció militar. Econòmicament, doncs, el fracàs de l'operació és notori.

També n'és evident el fracàs polític. El govern de M. Poincaré creia que els alemanys no podrien resistir les conseqüències econòmiques de l'ocupació del Ruhr gaires dies. Els fets demostren, malgrat els optimismes oficials, que la resistència esdevé cada dia més forta i més eficaç. Alemanya resisteix. Per primera vegada després de la Revolució, tots els partits alemanys resten units, amb l'única excepció de l'extrema esquerra comunista. La situació política interior d'Alemanya és, doncs, la mateixa que a l'agost de 1914. I si, econòmicament, l'expedició ha esdevingut un fracàs, i políticament no ha aconseguit els resultats que el govern de París esperava, és natural que a França comencin de sentir-se veus que demanen un examen seri de la realitat i una revisió dels procediments.

M. André Tardieu censura en l'*Echo National* que M. Poincaré s'hagi negat per dues vegades a comparèixer davant la Comissió d'Afers Estrangers de la Cambra a explicar la situació. M. Eugene Lautier, en l'*Homme Libre*, es queixa de la manca de pla i orientació del govern francès al Ruhr. L'*Ere Nouvelle* diu que cal confessar que Alemanya no sembla pas disposada a cedir i que l'afer de les reparacions no ha avançat gens envers una solució pràctica.

Mentrestant, la reconstitució econòmica d'Alemanya i la rehabilitació del manco, que tots els tècnics consideraven com a requisits previs per a resoldre l'afer de les reparacions, semblen més llunyanes que mai. La producció diària de bitllets de Banc a Alemanya ha augmentat de 37.000 milions de marcs paper a 45.000 i aviat arribarà als 75.000 i als 125.000 amb els nous bitllets de 50.000 marcs. El Banc d'Alemanya utilitza ara 33 premses per a imprimir els bitllets, el paper per als quals faciliten dotze fàbriques.

Aquestes xifres i les que abans hem esmentat són molt més eloqüents que tots els possibles comentaris nostres.

JOAQUIM PELLICENA I CAMACHO

Les Idees i les Imatges

UN CARNAVAL A TOLEDO

De 1913 a 1915 fèrem una llarga estada al centre d'Espanya.

Habitàvem Madrid, però, en realitat, vivíem pels encontorns o ciutats veïnes.

Millor que viure-hi, podríem dir que hi somnàvem.

Els nostres dies i les nostres nits del Pardo, d'Aranjuez, de Segòvia, d'Àvila, de l'Escorial i de Toledo han deixat dins la nostra ànima tota mena de suggestions i recordances.

Una de les nostres visites a Toledo coincidí, precisament, amb les diades de Carnestoltes. No cercàvem, en veritat, aquest contrast excessiu, antitètic, hiper-romàntic, entre la severa antigor noble i la grotesca circumstancial contingència. No cercàvem el contrast, però val a dir que, tot seguit, l'espectacle ens interessà, i, adhuc ens apassionà extraordinàriament.

Durant aquest Carnaval toledà ens apar que esgotàrem tots els pensaments, tots els sentiments i tota la imatgeria de tots els Carnavals del món, presents, pretèrits i futurs.

L'oval més tendralment perfecte, la boca més graciosament entreoberta, els ulls més trasbalsadorament llums que recordem haver vist mai — oh! car Josep Maria de Sagarra! — ens foren revelats per una màscara que es llevà, de sobte, la careta en una cantonada de pedra vora un portal arcaic.

El matí del segon dia d'aquestes festes lupercales tot el paisatge que envolta Toledo de gebrre era una cosa seràfica. Hom recordava certes vestidures de Fra Angèlie.

Cap al tard del mateix dia ens aturàrem llarga estona a contemplar, des del pont que s'alça per damunt l'antic raval de les Tenerias, la davallada d'un nombros escamot de disfresses miscelàries.

Un vell embriac, d'esguard angunís i de rostre lúid i contret, al costat nostre, gità una glopada infecta de tots colors.

JOSEF MARIA JUNOY

Municipi

EN MAYNES ALCALDE ACCIDENTAL

Per haver d'allunyar-se uns dies de Barcelona l'alcalde senyor marqués d'Allela, anit passada es possessionà accidentalment de l'Alcaldia el primer tinent d'alcalde don Enric Maynes.

BENEFICENCIA

La Junta benèfica de Sant Andreu i La Sagrera, durant el passat mes de gener ha repartit entre famílies menesteroses 577 vals de pa, 213 de carn, 417 d'arròs, i 424 de mongetes, que importen un total de 899'50 pesetes.

LA FESTA DE SANTA EULALIA

A la tradicional festa religiosa que en honor de Santa Eulàlia s'ha celebrat aquest matí a la Catedral Basílica hi ha assistit l'Ajuntament en Corporació representant pels regidors senyor Blajot, Junyent i Viza i el sots-cap de la Secció d'Eixample senyor Manresa, en representació del secretari de l'Ajuntament. Hi ha concorregut també la Banda Municipal.

PETICIO

El vocal de la Comissió d'Eixample senyor Gassó i Volad, ha formulat una moció demanant que la Comissió solliciti a la municipal d'Hisenda la suspensió del cobrament de l'arbitri sobre conservació de clavegueres de les finques enclavades en la zona d'Eixample, allegant que el dit arbitri és il·legal.

La Comissió d'Eixample, tenint en compte que el dit arbitri està consignat en els pressupostos municipals des de 1920, resolgué traslladar la moció a la Comissió d'Hisenda per ésser assumpte de la seva incumbència.

El somris de Santa Eulàlia

PEL febrer floreix l'ametller, i arriba, abellida de somris, la verge Santa Eulàlia, qui sobre el vestit de lli blanc, meté la rosa vermella del martiri. Si Ernest Hello hagués posat en la bella galeria de benaventurats, que escriví sota el títol *Femories de Sants*, el rostre gairebé pueril de la pucella barcelonina, segurament que l'hauria decorat amb aquell mateix somris que li fa desoloure el llavi, com en aquell vers catullà — *semihante labello* — i que amb la seva llum, pura i humida, asserena el cel de febrer, que no és encara el bon temps, però ja en té l'alegria.

Un aspre bisbe visigòtic, el bisbe Quirze, de Barcelona, se'n corprengué d'aquest somris de la nostra verge innúbil. I en el seu famós himne, que és ensem un noble elogi a Barcelona sempre augusta, florida corona de civilitat, el consignà amb una imatge graciosa, que entre aquells versos ferrenys, és com una gota de rou sobre fulles verdes:

*Sicque risu rorat ora
corda mulcet flentium.*

Que en pla català vol dir: «Arrosa sa cara de somris i amoi-xa el cor dels qui ploren.»

Els seus ossos, soterrats en la humitat i en la fosca de la cripta basilical, toquen el punt viu de la ciutat, i són com el llevat al fons de la pastera, com el broll viu de la font en la fontària de la mina, com la sement del foc en les venes de la pedra. Allà batega el cor de la nostra història. I a son entorn, la nostra santa Acròpolis i la nostra Ciutat de vori, amada i besada pels segles.

Els sepulcres són les arrels de l'altar. Dels ossos àrids d'Eulàlia soterrats dins el misteri humit, en brostà la gran floració de la pedra a la glòria daurada de la llum. Un picapedrer mallorquí, Mestre Jaume Fabre, construí amorosament per l'adolescent purpurada aquell dormitori exquisit; i un imaginari pisà llavorà en marbre una preciosíssima urna i hi figurà en relleu la història del seu martiri. Tan dòcil fou al cisell del mestre imaginari la duresa del marbre, i tanta era l'amor que escalfava la seva ruda mà que té aquella urna toves blancs de llana i càndida flonjor de lli i vapor de randes voleiadisses. I dins una ombra saturada de perfums, espessa i feixuga, quasi palpable com un vellut, dorm la violenta verge sarriana el seu son de segles, el seu son encara vigilant...

Es fama que passà per la Ciutat de Barcelona Francesc d'Assís, Rei de la joventut, enamorat de tot lo gai i de tot lo tendre, de tot lo matiner i frescorós, fos flor o fos ocell, fos alba o cant de gall, o fos idioma jove. I Francesc d'Assís s'enamorà de la gràcia pueril de la tendra fadrina martiritzada. En el sermó que posa en boca d'ell Eximeniç, en sa visita a Barcelona, hi ha aquestes belles paraules: «Amics meus, hajats especial devoció en aquesta gloriosa verge que Déu vos ha ací dada, madona Santa Eulàlia, car dic-vos que Déu per sos mèrits té en guarda aquesta ciutat...»

Si la Llibertat, l'any 1714, caigué embolcallada amb el penó de Santa Eulàlia, amb el penó de Santa Eulàlia ha de ressuscitar la Llibertat.

LLORENÇ RIBER

El servei dels tramvies

El diumenge darrer es va repetir l'escàndol ciutadà de veure els tramvies plens de passatgers als estreps, podent tornar a ocórrer les desgràcies que ja han esdevingut altres vegades.

Cal que les autoritats corresponents posin fi a aquest escàndol perillós, impropri de la civilitat de la nostra urbs.

Es vergonyós constatar que a Madrid han sabut regular el servei de tramvies en forma que eviti aquests excessos i a Barcelona encara no n'hem pogut resoir.

Convé, doncs, que les autoritats competents prenguin les iniciatives que calgui per a evitar aquests espectacles i estalviar a Barcelona l'eventualitat d'una catàstrofe.

Segon Concurs Aleu

Concurs obert per a premiar una sèrie de cinquanta biografies de catalans assenyalats

Reunint el Jurat nomenat per a qualificar aquest concurs, havent examinat els dos treballs presentats, acorda declarar que no procedia l'adjudicació del premi, posat que ambdós tenen defectes de qualitat, no resultant adequats, ni per l'estil ni per l'extensió ni pel criteri amb que són triats els personatges biografats, a la intenció exposada en la convocatòria.

A part d'això, el Jurat ha de reconèixer que els seus autors han fet un treball d'acoblament de dades que supose un lloble esforç; havent-se d'esmentar el treball que porta per títol «Senyalen els cims més alts d'una carena», per revelar encara una tasca més esforçada.

En conseqüència, per absoluta unanimitat els reunits acorden proposar al Consell Directiu de la Protectora que sigui declarat desert el concurs. Barcelona, gener de 1923.

F. Valls i Taberner, Manuel de Montoliu, doctor Girona i Llagostera, Ferran de Segarra i Pau Romeva.

Cultura

L'Institut Català per a cecs, organisme de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, situat al carrer d'Ortígon, número 4, fa públic que el termini de matrícula, per a les diverses assignatures que integren el pla especial d'ensenyança, ha estat ampliat fins el dia 15 del vinent mes de març.

L'ensenyament pla d'ensenyament és el següent: Lectura en caràcters en relleu Braille i Ballu; escriptura amb els mateixos caràcters, amb llaips especial i a màquina; Catecisme, Religió i Història Sagrada, Gramàtica catalana i castellana; aritmètica, geometria i nocions generals de ciències físiques i naturals; geografia, nocions generals d'Història i rudiments de Dret; lliçons de coses o coneixements útils; classe d'orientació i mitjans més apropiats per al desenvolupament del tacte; idioma francès.

Dietari històric 11 febrer de 1852

NEIX A BAGUR L'HISTORIADOR JOSEP PELLA I FORGAS

Entusiasta empordanès, escriptor l'admirable «Història de l'Empordà». Català fervorós, amb En Coroleu publicà «Los fueros de Cataluña», revelació del dret públic de nostra terra en el temps en què gaudia de les seves llibertats; historiador també la institució del vell Somatent, i en la monografia «El periodisme a Catalunya» revela l'actuació de la premsa en importants períodes.

Sentí l'esbategament de la política abans de la concreció del regionalisme. En el cèlebre missatge de greuges de Catalunya enviat l'any 1885 al rei Alfons XII hi posà la seva ploma, i, juntament amb insignes patricis, el presentà a la Corona.

Home d'estudis, volgué treballar en el pont que unia el passat amb el present, i després de meritòria tasca en la revista «La Renaixença» i «El Renaixement», fundà amb En Francesc Romani i Puigdemolins «La España Regional», síntesi idealista del que després ha constituït programa de branques del catalanisme. Erudit i escorcollador d'arxius, amb l'«Els de Molins» donà a conèixer «La revista històrica i literària», més apreciada a l'estranger que en terres espanyoles.

En el seu actiu treball, a més de pertanyer al Consistori dels Jocs Florals, del qual fou mantenedor, cal consignar els càrrecs de president de l'Ateneu Barcelonès, de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació, de la Junta de Belles Arts, de l'Acadèmia de Bones Lletres i de la Comissió de Monuments històrics.

Com advocat gaudi de gran fama: les seves obres tracten des del dret català i costums municipals fins als estudis de les patents d'invenció.

Fou regidor de l'Ajuntament de Barcelona i morí en la nostra ciutat el 9 d'octubre de 1918.

12 febrer de 1826

COMENCEN A CORRER EN LA FONT DEL PADRO LES AIGÜES DE MONTCADA

Era la festa de Santa Eulàlia, patrona de la ciutat, la imatge de la qual corona la piràmide de l'antiga font, i que recorda la cançó popular

«La creu del Padró
si parlar podria...»

Féu les obres per a la portada d'aigua de Montcada el marquès de Campo Sagrado, capità general des de 1824 a 1827, com recorden moltes fonts amb inscripcions.

L'obelisc del Padró, que porta una dedicatòria al general, i que sens dubte dona nom a la plaça, un dia mercat i després parada de carriatges que anaven als pobles del Llobregat, fou reformat, reconstruït i allà col·locat pel mestre d'obres municipals Josep Mas, autor de la nova façana de la Casa Consistorial.

La tradició barcelonina diu que allí sofri martiri Santa Eulàlia, però la tradició assenyala també diversos llocs de la ciutat de fora ciutat. El que sembla haver estat allí és un «pedró», una creu alta sobre un pedestal erigit a la plaça.

La font que ens ocupa fou construïda en 1672 i traslladada allí des d'altre punt, segons acutuen les inscripcions.

La substitució de les aigües de Collsero, que eren poques i venien en rasa oberta, per les de Montcada, fou obra d'una Junta presidida pel capità general, i de la qual eren components delegats de l'Ajuntament i de les Juntes de Sanitat i del Real Patronat, puix l'empresa complia sempre amb el favor del Rei.

Per aquell temps en què l'autoritat estava concentrada en un cap militar, les bones iniciatives d'un podien ésser molt favorables, com els capricis d'altre perjudicials. Així fou amb En Campo Sagrado, reformador de la ciutat, mentre el seu successor, el comte d'Espanya, amb les seves tiranies, mesqué el blasme de tots.

ESPIGOLAIRE

ment del tacte; idioma francès

L'ensenyament musical es desenrotlla sota el següent pla: Solfeig; teoria musical; classe especial de lectura i escriptura musical, amb dictat de viva veu i al piano; harmonia i composició; classes de piano violí i violonella i classes especials de conjunts vocal i instrumental.

La princesa i el cavaller

NINGÚ no sap on anirem a parar. Hom deia que les dames otomanes començaven d'emancipar-se. Ara s'emancipen fins les princeses. Una princesa reial anglesa s'ha casat amb un vescomte, de vella noblesa; una d'italiana es casarà amb un comte, de noblesa nova, mestre i campió de l'esport hípic.

La princesa Iolanda és un bé de Déu de noia, alta, bruna, molt italiana, plena de la bonhomia i el sentimentalisme que caracteritzen la casa de Savoia. S'ha enamorat com l'heroïna d'una novella d'Octave Feuillet. De primer, la família s'oposava a aquelles amors. Però la vella àvia Milena, que fou reina montenegrina, protegí el dolç somni de la neta. Quan un hom té fills creu que l'aventatge per a ells és un bon casament. Quan un hom té nets creu que l'aventatge és un casament bell. Els avis i les àvies tornen a creure en l'amor. Per això pintem els genis benèfics amb cabells blancs. Naturalment, Iolanda la primera cosa que féu, un cop guanyada la partida, va ésser telegrafiar a Antibes, aquell poble immortalitzat perquè una dama que n'era se li acudí de regalar una panera de figues a Mistral: perquè a Antibes, sota el doll de sol de la Provença, viu Milena. I així ha respost Milena, segons retreuen els diaris italians, amb una infinita satisfacció de tota la gent que estima, que canta romances, que llegeix novel·les, que va al cinematògraf o cria animals domèstics: «Hauries pogut ésser reina i has preferit viure d'amor. Sense amor, la vida és mentida.»

Hi ha, tanmateix, una certa justícia en l'emancipació de les princeses. Els sistemes constitucionals són l'últim grau d'espiritualització d'aquell poder reial que havia arribat a manar a la gent que cosa havien de creure (*cujus regio ejus religio*), i com s'havien de vestir, i com i quan s'havien de casar. Però encara els restava als reis una prerrogativa absurda, la d'ésser reis a casa llur. Ara el rei ja està absolutament espiritualitzat. Queda ben entès que tot rei que vulgui exercir una acció personal és una negació del concepte de la reialesa, tal com ara l'hem arribat a depurar. Abans eren els súbdits els que havien de callar i creure. Avui, en els països perfectament civilitzats els que callen i creuen són els reis. I és una cosa tan prenyada de perills el que un rei parli (vegi's el motiu de la desfeta d'Alemanya) com que un poble calli (vegi's quina és la base dels Soviets a Rússia).

I aquest cas de l'emancipació de la simpàtica princesa Iolanda, és completament típic. La seva emancipació s'ha revelat no pas en el trànsit de princesa a emperadriu, sinó de princesa a comtessa. Un argument que s'ha gastat, per espai de segles, contra tota mena de gent a la qual es refusava un dret, era aquest: — L'autoritat que ara us comanda us farà més feliços, més daurats que no sabríeu fer-vos-en vosaltres mateixos. — Però ai, l'administració de la felicitat dels altres és una cosa que, o es pren només com a pretext, i aleshores és una ganga, o es pren seriosament, i aleshores és la més execrable de les tiranies. Un hom vol la seva llibertat per a estar pitjor, si cal. Una engruna de felicitat, guanyada per nosaltres mateixos, és de més preu i ens enamora més que una llarga llista de beatituds oficials atorgades per decret. Tots nosaltres som com aquella cosineta meua que tenia dotze nines, i la que estimava més era la nina dotzena, que consistia en un vell mocador en el qual ella havia fet un nus que representava la testa. És ben cert que l'emancipació comporta no solament un risc, sinó una pèrdua segura de comoditats i avantatges: però el que hom sacrifica són coses dels sentits, desplaçables, per un afany vital de l'esperit, que és, per la seva naturalesa, indelegable. Qui no sentirà la pruija d'una assumptió de responsabilitat, d'una irradiació pròpia, podrà romandre en una certa benaurança vegetativa, però un simple egoisme defensiu i elemental és tan pròxim a la imbecilitat que el nostre poble ja sap el que es fa quan diu de gent així: — I que en són, de feliços! — la qual frase no és pas equivalent a exclamació admirativa o envejosa.

Les nostres enhorabones a la princesa Iolanda i li desitgem, en les seves noces primaverals, que facin niu en el seu futur estatge les orenetes de bon averany, les orenetes que alegren sobre tot les llars anònimes, i la fressa de les quals és bona per a dissimular l'ardiment dels besos nupials.

BELLAFILA

Per a l'ensenyament professional d'arts i oficis l'Institut Català per a cecs té en funcionament tallers on es donen lliçons i s'executen treballs de cistelleria, esparteria, confecció i reparació de cadires de boga i de reixeta i d'altres varietats industrials, admetent-hi mitjançant el corresponent jornal.

Qüestions socials

PROTESTA

Una comissió de patrons flequers ha estat al Govern Civil a protestar de les coaccions de què, segons diuen, són objecte els seus obrers, que pertanyen a un Sindicat, per part dels de l'altre Sindicat, al qual volen que ingressin.

VAGA

S'han declarat en vaga els obrers de l'empresa constructora Miró i Trobat, per no haver-los concedit l'augment de sou que demanen.

Els vaguistes són de 3 a 400, i la vaga afecta, entre altres obres, les de les línies de tramvies i les del camí nou de l'Espanyol.

MITING A BADALONA

Ahí, a Badalona, es va celebrar un miting organitzat pel Sindicat Unió.

A la sortida va haver-hi raons entre els de l'Unió i els del Llibre i es van repartir unes quantes bastonades.

La guàrdia civil, amb dues o tres empaitades sabre en mà, va posar pau entre els combatents.

DARRERES INFORMACIONS

BARCELONA

Un estranger lessonat

Un carrabiner acompanya al dispensari de Sant Andreu, un subjecte de 42 anys, romanes, ferrer d'ofici, i sense domicili a Barcelona, el qual tenia contusions d'alguna importància a l'esquena i ferides al cap, degudes, segons digué, a què l'havien agredit a cops de pedra cinc carreters a la carretera de Montcada, prop de la fàbrica d'Electricitat.

Segons sembla, l'acoll dels carreters fou deguda a creure que l'estranger tractava d'apoderar-se d'alguns objectes d'un dels cars.

Els carreters, que són de Montcada, Santa Perpètua i Ripoll, són a disposició del jutjat.

Caiguda

Aquesta tarda ha estat curat al dispensari de Sant Gervasi, el paleta Antoni Corretger Elias, de 28 anys, el qual, treballant en la construcció d'una paret a la Riera del Frare Blanc, havia caigut d'una alçada de dos metres i s'havia fet contusions al cap i altres parts del cos i commoció cerebral.

Després de curat fou acompanyat a casa seva, carrer de Sant Tomàs.

PENINSULA

MANIFESTACIONS DEL PRESIDENT

Madrid, 12, 2 tarda. El cap del Govern ha dit avui que haurien despatxat solament amb el Rei el ministre d'Estat i ell, no havent-hi fet el comte de Romanones per passar el dia al camp.

Un periodista ha preguntat al president sobre la dimissió del senyor Villanueva.

— El que passa — ha manifestat el marqués d'Alhucemas — és que en l'última visita que li vaig fer el senyor Villanueva em digué: Ja veiu com em trobo. Això va per llarg; així és que estic a la disposició del Govern per a deixar el càrrec i que designeu a qui pugui exercir-lo.

Davant d'aquestes manifestacions, el Govern ha deliberat i hem decidit que en el Consell de demà, dimarts, sigui nomenat l'Alt Comissari definitiu.

SOPAR DIPLOMATIC

El ministre d'Estat sopa aquesta nit a l'Hotel Ritz amb el representant diplomàtic dels Països Baixos.

EL PA

Per haver arribat a un acord l'alcalde i els lleaguers de Madrid, s'ha suspès la intervenció municipal a les feques.

EL CARNAVAL A MADRID

Malgrat el mal temps, estigueren ahir tarda molt concorreguts els passeigs de Recoletos i de la Castellana, on es celebrava el Carnaval.

Com els últims anys, fou el d'enguany un Carnaval trist i aduït.

Pobresa i mal gust han estat les dues notes dominants.

Es veié ben clar que el Carnaval, com les verbenes i altres festes populars, van perdent cada any a Madrid més terreny.

Es celebren únicament per costum, perquè hi hagi un decidit desig de divertir-se i celebrar-lo.

L'ajuntament, amb el desig que aquesta festa no desaparegui per complet, consigna tots els anys quantitats per a premiar les millors carrosses, els millors cotxes i les millors disfresses que passen.

Els madrilenys no es senten, no obstant, estimulats.

Carrosses i cotxes, els pocs que es presenten, són en general pobres i de mal gust.

Les disfresses a peu són en la majoria grotesques amb la cara bruta i una escorbina a la mà.

Entre el públic que no es distressa i que va a Recoletos i a la Castellana únicament amb l'objecte d'expansió, n'hi ha un xic a l'aire lliure ha caigut també extraordinàriament l'entusiasme per la festa carnavalesca.

Altres anys, es feia, i això era un dels motius a favor del Carnaval, una despesa forta de confeti i serpentines, flors i aigua de colònia.

Els pobres venedors que aquest any s'han dedicat a vendre aquests articles s'han vist cruelment defraudats, perquè els transeünts es demostren enemics del disbauxe.

Els cotxes es tiraven amb compagotes; les serpentines a penes se'n veien.

Es clar que hi hagué alguna nota agradable, alguna nota de bon gust que mereix ésser consignada en aquesta ressenya de Carnaval, i aquestes notes es troben en la relació dels premis concedits, fent constar que en els adjudicats predomina un criteri d'excessiva benevolència. Altrament, els premis haurien quedat en la major part deserts.

Heu's ací la llista:

Premis de carrosses:

1. Primer. — «La cofradia de la pluet», carrossa anunci del Circ Americà.

Segon. — «Canal airo», imitació de la carrossa de Joan V de Portugal. Estava bé. Presidia la seva construcció el bon gust.

Tercer. — «El ocase de los idolos», allusió al malament que ho fan alguns torrejadors quan arriba l'hora de matar.

Els premis de cotxes foren adjudicats pel següent ordre:

«Capricho», bonica fantasia, en la qual es destacaven dos grans cignes blancs i un gervo de Talavera. Aquest cotxe ésser millor que s'ha presentat al Carnestoltes.

«Antaño y ogaño», en el qual anaven unes damiselles habillades a l'estil del segle XVIII i uns homes caracteritzats de bolxevistes.

«Todos por el aire», Cotxe de Pierrot i Colombina, i «A todo juego».

Els premis de les disfresses a peu, es concediren:

Primer. — Una parella de muntanyencs de l'Alberca (Salamanca), amb típics vestits del país.

Un xinès, vestit amb un magnífic vestit de seda, del qual assegurà el que el duia, que l'havia adquirit al Mont de Piatat, per 300 pessetes; en el penyorà un ambaixador xinès que hi hagué, faa nys, a Madrid.

Un venedor xinès de peix, que vestia també amb gran propietat.

Set premis més que hi havia per a cotxes, foren repartits entre set disfresses de a peu, per no reunir els cotxes presentats mèrits suficients per a ésser premiats.

Entre les disfresses d'a peu, crida l'atenció, si bé, naturalment, no fou premiada, un xicot vestit amb bitllets austríacs i alemanys, de mili corone i mil mares, dient el propi interessat que el vestit li havia costat un xic més de sis rals.

LA «GACETA»

La «Gaceta» publica: «El orden de las bases per a la constitució i funcionament de les cambres de compensació».

De Governació. — Reial ordre declarant que poden ésser admesos a la circulació pel correu els valors declarats inclosos en els sobres denominats «sobres aconçats».

D'Instrucció pública. — Reial ordre disposant que s'anunci el torn d'oposició lliure a la provisió de la plaça d'eprofessor auxiliar del quart grup vacant en l'Escola Industrial de Villanueva i Geltrú.

NOTES DEL PALAU

Avui s'ha llevat per primera vegada, completament restablerta de l'atac gripal que potia, la Reina Victòria, que per prescripció facultativa ha estat tot el dia d'avui en les seves habitacions.

— La Cort ha vestit avui de mitja gala amb motiu de celebrar la seva festa onomàstica la infanta donya Eulàlia.

— El Rei ha rebut els ex-captius d'Aydr, tinent don Juli Nieto Zubillana i l'alferes de complement Joan Moroto i Pérez del Pulgar.

— En la nombrosa audiència militar rebuda avui pel Rei hi figuraven els generals Ruiz Trillo i Orozco, els coronels Burgete i Espi de Sánchez de Toledo i alguns tinentes coronels.

L'ambaixador d'Espanya a Brussel·les, marqués de Villalobar, ha conferenciat exteinsament amb el Rei, donant-li compte de les entrevistes que ha celebrat amb el Rei Albert i el Govern belga referents al viatge que la sobirana espanyola projecta realitzar a aquella nació.

El marqués de Villalobar espera que el viatge constituirà un triomf, puix el poble belga vol tributar una manifestació d'empatia al Rei d'Espanya per la febrer humanitat que realitzà durant la guerra.

ELS OBRERS DE MAR

L'Associació de Sindicats d'Obrers de mar ha dirigit a tots els treballadors de la costa un manifest excitant-los a acabar amb l'apatia que els separa, unint els esforços de tots i arribar fins a les grades del tron per a sollicitar l'atenció que mereixen l'abastiment nacional i les aspiracions.

Acaba excitant-los a què trametin de la gent de mar, delegats a l'assemblea magna que aviat es farà a Madrid i agrupar-se per a la defensa legítima dels interessos que sempre foren preterits pels poders públics.

PARTITS DE FUTBOL

Ahir jugaren al camp del Real Madrid, aquest equip i l'Atlètic, guanyant el partit aquest equip per dos gols a un.

— A París es celebrà ahir el partit internacional entre les seleccions francesa i guipuscoana.

Els francesos guanyaren el partit per dos gols a un.

Un dels jugadors espanyols resultà lesionat.

— A València han jugat un partit de futbol els equips U. T. E., de Budapest i el València F. C., quedant empatats a un gol.

— A Sevilla han lluitat el Sevilla F. C. i el Gimnàstic de Madrid, quedant vencedor el Sevilla per 4 gols a zero.

DOCTOR «HONORIS CAUSA»

Madrid, 12, 5'15 tarda. L'ambaixador de França ha fet remesa al savi doctor don Ramon i Cajal del títol acadèmic «Honoris causa» de la Universitat de Burdeos.

L'acte, que ha resultat molt brillant, s'ha celebrat a l'Ambaixada de França, assistint-hi moltes personalitats.

TEMPTATIVA D'AGRESSIO

Pamplona. — Dissabte a la nit, els elements esquerrans, solfiantats pels sermons del magistrat de Cadix senyor Navarro, intentaren agredir-lo quan sortia de l'església.

Els catòlics el rodejaren, rebutjant l'agressió.

ELS SINDICATS UNICS

Saragossa. — En la reunió celebrada per la Federació de Sindicats únics, el president exposà la crítica situació econòmica per que travessa, per falta de cotització, tenint la caixa un dèficit de 7.000 pessetes.

Després d'ample discussió, el Comitè de la Federació acordà dimirir.

ENTERRAMEN

Aquest matí s'ha efectuat l'enterrament de l'agent de policia don Amali Rueda, víctima del crim ocorregut dissabte passat al carrer de Rios Rosas.

DENUNCIA

El fiscal ha denunciat el número publicat dissabte per «La Acción», per un article titulat «Los cargos se concretan así», en el qual es dirigeixen atacs al ministre d'Estat.

L'ALTA COMISSARIA

Madrid, 12, 6'15 tarda. Aquesta tarda ha celebrat una extensa conferència amb el ministre de la Guerra, senyor Alcalá Zamora, el de Marina, senyor Sivera.

Encara que han tret importància a l'entrevista, se suposa que ha versat sobre la designació de l'Alt Comissari, que ha de refer en el Consell de demà.

Es possible que el marqués d'Alhucemas celebri un canvi d'impressions amb tots els ministres, per anunciar-los que, fent ús del vot de confiança que li atorgaren, ha decidit procedir a la designació de l'Alt Comissari, després d'haver obtingut l'aquiescència del senyor Villanueva, qui pel seu delicat estat de salut ha presentat la dimissió.

COMBINACIO DE GOVERNADORS

Molt aviat es signarà una petita combinació de governadors que tindrà per base el Govern civil de Biscaia, puix el senyor Ledesma, que el regenta, ha significat al seu cap, el comte de Rombanones, el desig que sigui rellevat per a poder, amb completa llibertat, organitzar les forces liberals de Toledo, on ha obstatat la presidència de la Diputació provincial.

EN LOPEZ FERRER

Ahir, diumenge, fou obsequiat el senyor López Ferrer, amb un àpat a l'Hotel Ritz, organitzat pels seus companys de la carrera consular, per a celebrar l'èxit que l'acompanya en

les seves gestions per al rescat dels presoners.

El senyor Echevarrieta obsequià també amb un esmorzar íntim el senyor López Ferrer.

EL CARNESTOLTES

Malgrat el temps esplèndid, el Carnestoltes de carrer està en plena decadència.

Als passeigs de la Castellana i de Recoletos ha disminuït notoriament el nombre de disfresses en el dia d'avui.

ESTRANGER

Un afer greu a Anglaterra

Londres, 12, 2. La promesa d'aquesta capital pública, baix tota classe de reserves, la notícia que els tribunals re justícia instrueixen un procés en el qual apareix complicada, segons el «Reynolds News Paper», una per-

sonalitat política de gran relleu.

Sembla que al dit personatge se li va fer la promesa de lliurar-li £50.000 lliures esterlines per a convèncer al Govern britànic que havia d'apoiar les pretensions alemanyes en la qüestió de l'Alta Silèsia.

També sembla que estan complicades en aquestes maquinacions altres personalitats caracteritzades d'Anglaterra, algunes de les quals han intentat inútilment ofegar l'assumpte i arranjar-lo amistosament. — Havas.

El conflicte de Memel

Kowno, 12. — El nou Govern provisional que s'ha constituït a Memel està presidit pel senyor Gafius i en ell figuren solament personalitats que no han tingut la més petita participació en els últims incidents.

Aquest Govern ha ultimada una convenció amb el cap dels insurgents, els quals han tornat ja a Lituània. — Havas.

De Societat

EL BALL DEL RITZ

Els organitzadors dels campionats del món de Tennis en pistes cobertes, celebrats en aquesta ciutat, obsequiaren amb un ball de gala els jugadors espanyols que han pres part en el campionat, festa que es veié honorada per la presència de l'infant don Ferran de Baviera.

Malgrat el poc temps de què disposaren els organitzadors, el ball resultà brillantíssim, car el nombre d'assistents fou molt crescut, no mancant-hi les principals famílies de l'aristocràcia catalana.

Els salons del Ritz a mitja nit estaven en el moment més animat. Les parelles que dansaven al Saló de festes eren incomptables, lluint tant les senyores com les senyores riquíssimes vestides de gran «soiree».

En arribar l'infant Ferran a l'hotel fou rebut amb els honors corresponents, executant l'orquestra la Marxa Real.

Durant tota la nit fou constantment complimentat per les persones que hi havia al ball. Dansà amb distingides senyores, la primera de les quals fou la gentil Mercè López.

La concurrència selectíssima, passà una agradable vetlla. És impossible donar noms dels que hi velàrem. Recordem, no obstant, l'alcalde senyor marqués d'Alfella, el capità general marqués d'Estella, el governador civil senyor Raventós, arxibisbes d'Austria, barons de Segur, de Güell; marqués de Lamadrid, comte de Caldes de Montbuy, de Gomar, madame de Foret, mis Mac Kane, Maria Filippi, de Bertran i Mustu, Despujol, Magarola, Jover, Llorach de Ferrater, Isabel Llorach, Matorre, Vidal-Ribas, Monreal de Cunill, Maria Garcia-Paria, Lluïsa Palau, Sabadell, Borras de Palau, madame Bilton, Maria i Pilar de Saniera, Matilde de Satriestegui, Maria Diute, Mercè López, Maria Lluïsa de Caralt, Pau Fabra, Ivonne Bellier, Marty Cros, Pi de Soler, Baladie, Ferrer-Vidal, Viñamata de Plaja, Vinas, Ramoneda, Maria Soler, Torras Canals, Pons, etcètera, etc.

També hi havia la majoria dels tennisistes que han pres part en el concurs celebrat.

La festa resultà esplèndida i de bon gust, demostració de la valia dels organitzadors en aquestes afers.

En retirar-se l'infant la concurrència començà també a desfilir; eren les primeres hores de la matinalada.

Tothom sortí satisfet de tan bella festa.

En la tarda d'ahir diumenge acabà la temporada d'òpera d'hivern al Gran Teatre del Liceu. Es posà en escena «Tristan i Isolde» de Wagner. No cal dir que la sala d'espectadors estava plena d'una concurrència distingidíssima, malgrat ensopagar-se en diumenge de Carnestoltes, que la gent té diversions de tota mena. L'òpera que es tributa als artistes alemanys, i en especial al mestre Shillings, fou gran, havent-se d'alçar repetides vegades la cortina del prosceni.

Bé començà la temporada i millor ha acabat. L'empresari, senyor Mesures, ha complert la seva paraula donant-nos a conèixer artistes i obres de veritable valia. Si no s'ha posat en escena «Marianela» d'En Pabissa,

ha estat per causes ben estranyes a l'empresari; no obstant, la veurem a temporada pròxima de primavera.

Una cosa curiosa d'esmentar a favor del senyor Mesures, demostració de la seva formalitat artística: ni un sol dia s'ha canviat ni modificat el cartell, tant en el que es refereix als artistes com a altres elements.

La temporada ha resultat brillantíssima i el nostre públic ha respost als esforços de l'empresari.

El Liceu torna a ésser el que era anys enrera.

I fins als concerts de l'eminent Sauer, anunciats per a la Quaresma.

FIVE

Desgràcia a Molins de Rei

A quart de set de la tarda del diumenge, l'automobil que fa el servei de Molins de Rei a Orla, anava a entrar al pont sobre el riu Llobregat i degut a una falsa maniobra, va topar amb una paret d'un magatzem de vins i va bolcar, fent una volta de campana.

De l'accident van resultar alguns passatgers ferits i contusionats. Tres, especialment, havien rebut lesions de gravetat, i passant en aquell moment una tartana conduïda pel tarteraner conegut per «Bayo», va oferir-se per a la conducció dels ferits a la farmàcia Puig, de Molins de Rei, on van ésser degudament auxiliats.

IMPORTANT

REBAIXA

20 per 100

en tots els articles de llana

Samarretes, pantalons, bufandes, arribles novetats, garibaldines, mitons, mitges, guants, sabatilles, mallots, bresiers, robes, mitenes, botins pelics, petos, falxes, pulseres, boines, gorres, capellets, fiassades, mantes viatge, echarpes, vestits, sueters, jerseys, bruses, xals, nubes, mantelletes, bates, capetes, vestidets, abriguets, bandes, mitges esport, passamonts, jerseys noi, jerseys senyor, tricot en peça, mànecues i punys samarretes, etc., etc.

Fàbrica de Genères de Punt

CASA VILARJELL

Hospital, 36 i 38. - Sucursals
Comte Asalto, 8; Carme, 73
Riera Baixa, 26. Fontanelles, 17
MAGATZEM: Barbarà, 16 bis.

La conferència d'En Campalans

El socialisme i el problema català

Dinenge al matí, a la sala d'actes del Centre Autonomista de Dependents, En Rafel Campalans donà la seva conferència sobre el tema «El socialisme i el problema català». La sala estava plena, i a l'estrada presidencial ocupaven seients individuals de la Junta del Centre i significats socialistes.

El president del Centre, senyor Casals, manifestà que havia estat cedida la sala per a la conferència, atenent l'interès que representava per a l'entitat.

Tot seguit, el senyor Campalans començà la seva dissertació, feta amb un llenguatge florit i un to de conversa dient que quan fa alguns dies «El Socialista» de Madrid anuncià que En Fabra Ribas vindria a Barcelona a parlar del problema català, el va convidar a discutir públicament per entendre que si En Fabra Ribas posseïa la veritat sobre la qüestió, ell també creia tenir-la. «Si la controvèrsia s'hagués esdevingut», digué, «En Fabra Ribas hauria portat les converses de tertúlies de cafè de Madrid, i les ideologies cosmopolites amoroses i irreals; però les idees, les hauria portat jo». «Després d'haver sentit En Fabra Ribas a l'Ateneu», afegí, «he vist que tenia raó ell de no discutir, perquè en la controvèrsia hauríem perdut el temps i no hauria pogut arribar entre cap i coll totes les coses de l'Ateneu. En Fabra Ribas està imbuït de l'internacionalisme. Entre ell i jo hi ha dos contrastos irreductibles.

Segons les teories d'En Fabra Ribas, des del manifest comunista de 1848, a la humanitat no ha passat res. Jo dic que els homes que pensen com Marx pensava aleshores, no pensen res i són indignes de tenir un cervell pensant. Jo no sé si pensaré com Marx o Engels, perquè, és que ens hem d'amagar d'apartar-nos dels dogmes? Hem d'ésser els pàgesos d'un cosmopolitisme que ha fracassat arreu. Trobaríem 1.000 homes disposats a sacrificar llurs vides per un ideal, però no en trobaríem cinc que sabessin dir-nos ço que aquest ideal significa.

Proclamem els principis de lluita de classes i l'internacionalisme, però estimem més que això un estoi d'homes que senten el fervor amor a les coses nostres.

En Fabra Ribas s'escriuixia de la doctrina imperialista d'en Prat de la Riba, que no és la nostra, que no pot ésser-ho, però el nom del qual, per damunt dels estaments tots, hem d'admirar. Quan En Fabra Ribas s'escriuixia, jo el vaig interrompre dient: Marx deia igual.

Citè el senyor Campalans alguns textos de Marx, al·ludint a la guerra de Crimea, així com a les conquestes de França i Alemanya, qualificant de barbres territoris com Bèlgica, Flandes, Alsàcia i Silesia. Engels deia que la guerra franco-prussiana del 1870, era necessària per a sostenir l'equilibri, afegint que els alemanys no lluitaven contra França, sinó contra Napoleó tercer. El mateix Engels, parlant de l'esquadrerament de Polònia del 1772, deia que per venjar-se amb ells calia ésser un bruïol. Marx admetia que calia donar un territori rus a Polònia, però que Alemanya havia de servir la part polonesa anexionada.

No retrec tot això, afegí, per voler fer una crítica de Marx, sinó per a mostrar-lo humà. Si no fos així, Marx no l'interessaria. No obstant, nosaltres no pensem com ell sobre aquests problemes polítics, i cal reconèixer que En Prat de la Riba és més liberal.

En Fabra Ribas es trobà a l'Ateneu amb un públic més preparat que ell creia. No es va adonar que hi havia allí homes que estimaven més l'libertat que totes les riqueses materials. Parlant de la llengua catalana, citava l'extensió que obtingué a Amèrica, Alemanya i Anglaterra. Però, és que En Fabra Ribas no ha vist que aquests països aprenen castellà per fins purament mercantils? Arriba a afirmar En Fabra Ribas la superioritat del castellà envers el francès, i, davant d'això, no vaig poder menys que expressar la meua estranyesa. En la infinitat, la meua interrupció havia estat més contundent.

Per En Fabra Ribas, la superioritat d'una llengua radica en què la parli l'èl·lita de la societat. Per ell una ciutat és més important que una altra pel nombre d'automòbils i de guardies urbans. Per a nosaltres la superioritat de la llengua estriba en

la seva ciència, en la seva cultura.

Citè un llibre italià de filosofia contemporània, dient que mentre en les filosofies dels pobles hi figura la petita Bèlgica, no hi ha el nom d'Espanya. Esmenta també que en els seus estudis científics ha après coses en llibres francesos, anglesos i alemanys; en canvi, no ha après res en cap obra castellana.

Després de fer un elogi de la cultura de França, elogià també la literatura castellana del segle d'or, dient, però, que en l'obra millor, amb la qual aquesta compta, és combatut aquest «hidalgos» que avui es passa tacat de sang per les terres del Marroc. (Aplaudiments.) Afirma que la importància d'una llengua ve de la seva cultura i no dels habitants que la mastegen.

Entrant en l'examen del problema català, digué al principi de llibertat proletària, els socialistes catalans hi havien d'afegir el substitutiu de la independència de Catalunya, perquè l'antibolisme és sempre antiliberal. A l'Ateneu de Madrid, En Pomés, i a l'Ateneu de Barcelona En Fabra Ribas, han estat tots dos reaccionaris, malgrat ésser un de la U. M. N. i l'altre socialista.

No s'ha d'estranyar, doncs, En Fabra Ribas, del molt públic que va tenir en la seva conferència. Aviat, ell i el comte de Santa Maria de Pomés, seran els únics que faran aquest ofici i ompliran si n'hi haurà de públic per anar-los a escoltar!

Declarà que l'afirmació de les raons històriques del marxisme i del nacionalisme no els interessava.

El somni que va tenir Marx el concretà en les sis paraules que han fet i faran tremolar la terra: «treballadors de tot el món, unit-vos». Amb elles no volia al·ludir solament als obrers estrangers, sinó tots aquells que en qualsevol ordre ajouen la producció. Així, Marx creà el materialisme històric.

El precursor del nacionalisme català també adduïren raons històriques. Però, des de l'Almirall, s'han succeït molts principis, i avui sols s'aguanten dues columnes: la llibertat dels homes i la llibertat dels pobles. Nosaltres, del nacionalisme i de l'internacionalisme, sols en pensem allò que mira endavant. La doctrina no ens interessa. Encara que ens demostrassin que les dues idees han fracassat seriem iguals: seriem internacionalistes i nacionalistes. Són els fets que s'imposen a les idees.

No sabem l'extensió que ha de tenir la Catalunya redimida. Per nosaltres, les fronteres seran a l'últim poble que declarï voler formar-ne part. No volem imperialismes: aspirem, sí, que la nostra nació, encara que petita, irradiï tota la humanitat per la seva cultura.

Citè el conferenciant diversos fragments d'escriptors de cabdills nacionalistes, afirmant que el principi de la nacionalitat dins el socialisme. Entre aquestes afirmacions hi ha la de Labriola, italià, que diu que l'internacionalisme es redueix al nacionalisme igualitari. Per Espanya, adduï l'exemple de Salmeron, el qual, parant de Catalunya, deia que si ell hagués estat català hauria estat separatista, afegint que Catalunya és un tros d'Europa sotmès a un règim africà.

Alludí al retret que fan els de Madrid als catalans, dient que allí parlen de diferent manera que a Barcelona.

En Campalans digué que aviat seran els de Madrid els que faran això, almenys prenent l'exemple d'En Fabra Ribas. Afegí que això no ho contestarà a Madrid.

Passà a ocupar-se de les diferències de caràcter que separen Catalunya i Espanya, això a part de les diferències de mentalitat. Declarà que en aquestes diferències no hi influeix la raça. La nació és ací la cosa viva; la raça és una qualitat morta. Per això veiem que tan espanyols són En Graupera i En Cusso, que En Lluca de Tena, perquè tots, igualment, han estat influïts per la política espanyola. El caràcter castellà és dominador, absolut; el català és tolerant, obert. Si diuen de nosaltres que cada català té un rei al cos és que tots plegats no en volem cap. La monarquia catalana, no era absolutista; era una república amb presidència hereditària.

Afegí que podria citar centenars d'anècdotes demostratives d'aquestes diferències de caràcter, però que es limitaria a contar-ne dues. Una correspon a la tercera dècada del segle

XIV, en temps del rei Alfons de Catalunya, casat amb la germana del rei Alfons de Castella. Aquesta reina es lliurava a fortes intrigues que causaven indignació al poble. Un dia, trobant-se el rei i la reina a València, un estol d'homes del poble s'apropà al rei i li palesà la protesta pel procedir de la reina, assenyalant-li que calia que allò acabés. Conten que la reina va indignar-se de tal manera, que fins va plorar i va dir al rei: si això hagués estat fet al meu germà (rei de Castella), els degollaria a tots. I diuen que nostre rei va contestar-li que els catalans no estaven subjugats, sinó que eren vassalls que gaudien de plena llibertat.

L'altra anècdota correspon al segle XVI. El Govern de Castella havia nomenat una comissió encarregada d'estudiar la canalització dels rius Tago i MaMzanarès. En l'informe donat per aquesta comissió es deia que si la naturalesa hagués volgut amb un dia n'hi hauria hagut prou per fer aquells rius navegables, però des del moment que no ha volgut, creia la comissió que no se l'havia de contrariar. (Grans rialles.)

Anuncià el senyor Campalans que la segona part de la conferència, sobre l'interès dels treballadors, l'explicaria un altre dia.

Va fer un resum de la ideologia que havia exposat en a conferència dient que home de mitjana intel·ligència pot apartar-se del nacionalisme, però que l'home de forta intel·ligència s'hi sent empès per les seves idees socialistes i nacionalistes i pregunta: és que el fet de sostenir aquests homes aquestes idees significa que porten un endarreriment intel·lectual? Al contrari, són ells la selecció del socialisme. Afirma que els obrers, com més afinaada tenen llur consciència d'homes i de classe, més empesos se senten envers el nacionalisme. Això és fatal, no pot ésser d'altra manera. Per a sentir-se el fill de l'opressió cal tenir una sensibilitat afinaada. És que En Fabra Ribas no sent el fill de l'opressió? Pitjor per a ell.

Comença ara—acabà dient En Campalans—una nova època de la política catalana. Benefici dels nostres enemics que ens han donat força als nostres braços. Obrers catalans: abandonen els republicans sinis liris i ingressen a les files socialistes. Obrers de les regions d'Espanya que viviu aquí i son catalans d'adopció: veniu al nostre costat a ajudar-nos. Penseu que sols amb l'exèrcit de Catalunya podran ésser deslliurades aquelles terres de je quals en foren foragitats. Elles representen les ciutats mortes aples sols per a l'arqueologia. Barcelona és la ciutat nova, perquè en ella hi bateguhen les nostres inquietuds. Visca la República social catalana!

Grans aplaudiments coronaren la conferència d'En Rafel Campalans, la qual fou molt comentada entre el públic.

Obituari

FUNERALS

En Baldomer Suñer i Flaqué. Morí el 3 del corrent. Demà, a les deu, al Clot.

Na Josepa Lluich i Garriga, vídua d'En Tomas Viada i Vilaseca. Morí el 3 del corrent. Seran els son sucrats els noveraris de misses que a partir de demà, dia 13, es resaran a les capelles de les Religioses Penitències, de les Germanetes dels Pobres i de les Religioses Dominiques, i les nou misses amb ofertori que el mateix dia, de dos quarts d'onze a dos quarts de dotze, es resaran a la capella de Religioses del Bon Pastor (carrer de Buenos Aires, Granvia Diagonal).

En Salvador García i Torres. Morí el dia 22 de gener últim. Demà, a les nou, missa a Betlem (altre del Carme). El dia 14, de deu a dotze, misses a Santa Anna (altre de Sant Josep).

Na Soledad Suñer de Tay. Morí el 3 dels corrents. Demà, a les deu, a la Concepció.

En Baldomer Sol Justarré. Morí el 29 del darrer mes. Demà, a dos quarts d'onze, a l'església de la Casa de Caritat.

PARTICIPACIONS DE DEFUNCIÓ

Na Dolors Bigas i Lafont. Enterrada ahir matí al Cementiri Nou.

En Josep Martí i Maristany. Enterrat ahir a Masnou.

Na Enriqueta Goda i Alberto. Enterrada ahir al matí.

Na Josepa Tortos Farré de Cádobell. Enterrada aquest matí al Cementiri Nou.

En Josep Maria Monés Mas de Xarzas. Enterrat ahir matí al Cementiri Nou.

A l'Institut de Cultura i Biblioteca Popular de la Dona

Una solemnitat artística

Una de les estades més agradables i afalagadores la ferem ahir dinenge al gran casal de cultura de la dona que amb tant d'encert dirigeix una de les més honorables senyores de la nostra terra, el nom de la qual és ple de prestigi: la senyora Francisca Bonnemaison, vídua de Verdagner i Callis.

Ens plau, en començar la nostra informació, fer constar un elogi sincer a la senyora presidenta de l'Institut i a les seves col·laboradores que han organitzat la festa. Un grup de joves i senyorettes amants de les belles arts, dirigits per En Lluís Masriera, foren sollicitats per la senyora Bonnemaison Vda. de Verdagner, perquè donessin una vetllada en honor de l'esmentat Institut de Cultura. A la Junta Directiva, doncs, cal agrair la presentació d'una jornada tan bella com la que passarem ahir a la tarda.

El conjunt de l'esforç dut a terme per la senyora Bonnemaison i les seves col·laboradores es patentitza de fals clar fins en els seus actes més insignificants. El caire de perfecció en totes les festes que aquesta venerable Junta Directiva realitza tan brillantment, contribueixen que el públic selecció de la nostra bona societat honri amb la seva assistència el gran casal de cultura de la dona, fent-ne un lloc predilecte de reunió.

Entre les distingides famílies que ahir veírem a l'Institut de Cultura i Biblioteca Popular de la Dona remembrem les següents:

Padrins d'aules i famílies. — Senyors Patxot, Par, Vda. Busenya, Gili, marquesa de Caldes de Montbuy, Pons i Pla, Protectora de l'Ensenyança Catalana, Cambra de Comerç, vídua Bosch, Joan Girona, Vda. Lluís Guarro, Joaquim Pla i d'altres.

Famílies dels joves i senyorettes, que actuen. — Senyors Campins, Mur, Batlle, Garriga i altres.

Invitats. — Senyores de Bartrina Girona Vda. Escubós, senyoreta Girona i senyors Dr. Farróls (J.) i senyora Monters, Ribas de Carreras, Sandiumenge, Minguell, Baladia, Casas-Carbó, Gaspar, comtes del Castellà i de Carlet, Marco, Llorens, Adroer i altres.

Consell Directiu, Juntes de Govern de les Seccions Permanents, professorat, associades.

La diada d'ahir va tenir en els fons tota lloanca. La de sostrausres al·tota lloanca. La de sustreure a alguns centenars de famílies i sobretot un gran nombre de senyorettes del bullici del Carnestoltes que tant ridiculitza certa classe de persones. I fins moltes d'aquelles persones que es reuneixen en determinats llocs que se'n volen dir reunions familiars, o més ben dit, reunions íntimes, on les més de les vegades es respira un ambient d'immoralitat.

Estem d'acord amb la política moralitzadora que la Junta Directiva persegueix a l'Institut de Cultura de la Dona, fent gaudir a les famílies d'estones d'esbarjo que donen un plaer de satisfacció i d'optimisme a les nostres ànimes. Es per aquest motiu que no podem per menys de fer constar des d'aquestes columnes que ens associem a la seva obra, manifestació patent de la gran cultura que impera a l'honorable institució que s'allotja al carrer de Verdagner Callis, núm. 3.

Començà la festa amb un discurs de presentació per En Lluís Masriera, titulat el «Teatre familiar». Exposà, amb molta claredat, la distinció que hi ha entre el Teatre professional i el Teatre familiar. Demostrà la necessitat que el Teatre familiar sigui el puntal moralitzador de la nostra joventut, així com també el mirall dels bons costums.

Féu seguidament una acurada dissertació de ço que és avui el Teatre professional. Per dissort, el Teatre professional — digué — ja no és el mitjà més apropiat per a l'educació d'un poble. La moralitat del Teatre travessa un període de decadència. I generalment ens porta a escena els costums de la societat corrompuda.

D'ací neixen les raons per les quals es fa necessari la propagació del Teatre familiar. Ell és el cridat en aquests moments a sostreure la joventut de les disbauxes del Teatre professional per a conduir-la al camí de les belles arts. La qual cosa

s'aconsegueix mitjançant la representació d'obres morals, de festes de cultura.

I finalment ens digué, amb molt d'encert, que el Teatre és el focus de les belles arts, on la literatura és, el cant i les altres belles arts són l'acompanyament.

La seva obra fou coronada amb una salva d'aplaudiments molt merecuda.

Seguí la festa amb la representació de la comèdia concert en dos actes «Obsessió», lletra d'En Lluís Masriera.

La característica d'aquesta comèdia és que tota l'acció i tots els esdeveniments interns de la tragèdia deserta un sentiment humanitari que produeix commocions que es fan sentir intensament.

L'argument de l'obra és senzill. Podem definir-lo en breus mots. Ens presenta el senyor Lluís Masriera la vida d'un artista que sent una obsessió tan forta per la música que oblidà la vida real de la família. Ell no dona cap importància que a casa seva es deguin deu mesos de lloguers, que no tinguin amb què poder atendre les seves apremians necessitats. Sols la música el fa revivre i per la música viu ell. Com de costum, l'amor hi juga un paper important en aquesta obra. La seva fillola és la única que pot salvar la situació de la casa, si accepta l'amor del propietari. Però, heu's aquí que quan ella, per a salvar de la misèria la casa, es decideix a sacrificar el seu amor, una ànima caritativa li recorda els seus amors amb un jovecenc, l'Enric, qui és a la guerra. Aquesta ànima noble és la filla de l'artista, germana ensem del nuvi de Maria. Refusa, doncs, el sacrifici. El seu padri, l'artista, promet portar els diners per a pagar el propietari de la llar. Confia fer diners amb la composició que tot just acaba. Mes, dissortadament, no és així. Arriba l'hora de l'embarc.

Mentre els camalies s'apoderen dels mobles de la casa, l'artista, junt amb altres dos altres mestres estan tan obsessió assajant l'«Andante» de «Händel», que no prevenen el contratemps de la casa. Quan ja sols manca treure el piano de l'artista, apareix el salvador, l'Enric, promès de la Maria, fill de l'artista. Aquest porta la quantitat suficient per pagar el lloguer de la casa i ell és el qui torna la tranquil·litat d'aquella humil família que sent per l'art musical una obsessió molt admirable si, però poc recomanable per a la vida del ser humà.

Assoliren els actors una interpretació perfecta, una fidel realitat de la vida que encarnaven els personatges que representaven.

Cal remarcar que la música era genial, precisa i expressiva, que es feia sentir admirablement. El Trio musical, compost de cello, violí i pianoforte el componien els senyors Lluís Masriera, E. Toldrà i la senyoreta Bergay.

Tant el mestre Lluís Masriera com els seus fills i els altres artistes que contribuïren a l'èxit de la seva obra, foren, en finalitzar tots els actes, alaudits amb unànime i sincer entusiasme.

A continuació, el senyor Lluís Masriera llegí també, com fou escrit, el «Ballet dels compliments», els quals són inspirats sobre una gavota de J. Lully.

Foren ballats per quatre parelles que cridaren l'atenció de l'auditori i foren aplaudidíssimes.

I per acabament de la feta, el senyor Lluís Masriera ens presentà una visió quatracentista, segons els mistic catalans, «El Retable de la Flora», representada per tota la seva companyia, la cosa més divina que es pugui presentar en un lloc de teatre familiar.

Cal fer avinent que sense la cultura artística refinada que posseeix el senyor Lluís Masriera no fóra possible l'execució d'una festa com la d'ahir.

Tan sol ens resta fer constar ara l'èxit de la festa. El lloc és bell i són belles també les festes que allí es celebren. I cal estimar-les no pel seu valor real, sinó per ço que elles representen. — F. C.

Vermouth Pericchi

VIDA COMERCIAL

MERCAT DE BARCELONA

Dia 10 de febrer de 1923.

Cotització setmanal dels preus corrents de cereals i altres articles facilitada per la Junta Sindical del Col·legi d'Agents de Canvi i Borsa de la Plaça de Barcelona:

Blat Canadell de Castella, de 42 a 44.50 pessetes els 100 quilos sobre vagó d'origen.

Blat de la Manxa, a 43.50 pessetes els 100 quilos sobre vagó d'origen.

Blat de Navarra, a 53 pessetes els 100 quilos sobre vagó d'origen.

Promedi del preu del blat de Castella, a 43.90 pessetes els 100 quilos.

Farines: Elaboració per cilindres: Extra blanca número 1, de 63 a 64; superflua blanca número 2, de 56 a 59; entera de 60 a 61; segones, de 35 a 36.25; terceres, a 30; quarts, de 27 a 29; extra força número 1, de 78.50 a 83; segones, a 35.88; terceres, a 30; quarts, a 29.18.

Arros: Benilloc zero, de 52 a 54 pessetes els 100 quilos; idem florit, de 56 a 58; idem selecte, de 58 a 60; matissat, de 58 a 60; bomba corrent, de 95 a 105; bomba superior, de 113 a 121.

Garrofos: de Vinaròs, de 19.04 (velles) a 20.83 (noves) pessetes els 100 quilos; roges, a 17.85; de Mallorca, a 15.47; d'Elvissa, a 15.47; de Tarragona, de 19.06 (velles), a 20.83 (noves); de València, a 18.45; de Xipre, de 22 a 23; de Portugal, a 19.05.

Despelles: de segó, a 5.71 pessetes els 100 quilos; segonet, a 6.78; segonet menut, a 7.

Escalola de Sevilla, a 65 pessetes els 100 quilos; estrangers, de 53 a 54 pessetes.

Civada: d'Extremadura, de 34 a 35 pessetes els 100 quilos; de la Manxa, de 35 a 36; de l'Argentina disponible, de 33.50 a 34; de Tunis, de 36 a 37.50.

Veces: de Navarra, a 70 pessetes els 100 quilos; de Calif, de 51 a 53; de Malaga, rodones, de 53 a 55 pessetes; idem cantellades, a 52.

Ordi: d'Extremadura, de 35.50 a 36 pessetes els 100 quilos; de l'Urgell, de 35 a 37.50 pessetes; de la comarca, de 35 a 36.50; del Danubi disponible, de 34.50 a 35; del Marroc i Tunis, a 35.

Faves: d'Extremadura, de 47 a 48 pessetes els 100 quilos; del Marroc, a 47; de Mallorca, de 47 a 48; valencianes noves, de 46.50 a 47; de Mahó, de 70 a 75.

Favons: de Sevilla, de 47 a 49 pessetes els 100 quilos; de Xerès, de 49 a 51; del Marroc, de 47 a 48.

Morsec: del Plata disponible, de 29.50 a 30 pessetes els 100 quilos; idem embarcament de gener, a 24.75 caf.

Mill: de l'estranger, de 39 a 40 pessetes els 100 quilos; de la comarca, de 39 a 40.

Erps del país, de 46 a 47 pessetes els 100 quilos.

Llavor de canem de l'estranger, de 60 a 63 pessetes els 100 quilos.

Cigrons: d'Andalusia blanca, de 46 a 50 pessetes els 100 quilos segons número; idem idem pelsos, de 53 a 60 pessetes segons número; idem idem alfarnats, de 70 a 110 pessetes segons número; idem moruns número 20, de 56 a 58 pessetes; idem idem moruns, número 29, de 55 a 57; idem idem número 28, de 42 a 44.

Mongetes: de València del Pinet noves, a 48 a 70 pessetes els 100 quilos; amonquillina noves, de 68 a 69; tranquilla noves, de 67 a 70; de Castella noves, de 110 a 112; de la comarca noves, de 65 a 71; cocorrosses de Castella noves, de 77 a 79; de Mallorca noves, de 73 a 74; de Galatz noves, de 60 a 62; del Japó velles, a 30; del Danubi velles, de 41 a 42; de Xile velles, a 28.

Fesolots: estrangers, de 63 a 65 pessetes els 100 quilos; de Castella, de 70 a 72.

Llenties: de 105 a 120 pessetes els 100 quilos.

Guixes, de 46 a 47 pessetes els 100 quilos.

Nota. — Els preus s'entenen sense drets de consums, posada la mercaderia sobre els carros, per compte del venedor, llevat dels preus cal.

CACAUS

Dia 10 de febrer de 1923.

Els preus segueixen amb poca variació, podent-se cotitzar per al consum com segueix:

Fernando Poo extra, a 220 pessetes el quilo.

Fernando Poo superior, a 315 pessetes el quilo.

Fernando Poo corrent bo, a 325 pessetes el quilo.

Fernando Poo corrent bo, a 325 pessetes el quilo.

Fernando Poo corrent bo, a 325 pessetes el quilo.

Fernando Poo corrent bo, a 325 pessetes el quilo.

BORSA DE BARCELONA

Cotització única del Col·legi d'Agents de Canvi i Borsa i el Mercat lliure de Valors

SESSIONS DEL DIA. — Al matí, a la Sala de Contractacions del Casino Mercantil, a fi de mes: Es fa de Nords de 69.60 a 69.35, Alacants de 69.00 a 68.40, Metro-transversal de 122.50 a 122.75, Colonials a 62.00 i a 61.85, Algunes de 115.75 a 116.00, Filipines de 194.00 a 135.00, Gran Metropolita a 139.00, i Duro-Felguera de 54.60 a 54.65.

A la tarda, a la Casa Llotja. Es fa de Nords i Alacants de 69.00 a 69.30 i a 69.20, Cáceres variable de 35.00 a 35.60, Colonials a 61.50, Docs de 17.00 a 16.90 i a 17.40, Gran Metropolita de 139.00 a 138.75, Metro-transversal de 123.25 a 123.75, Algunes a 116.35 i a 116.25, i Duro-Felguera a 55.00.

Cotització de valors tractats al comptat i no inscrits encara en el Bulliet Oficial

Barcelona Traction and Light Power 7% a 192.1, a 100.65 i 100.0.
Barcelona Traction and Light Power 7% a 107.00.
Barcelona Traction and Light Power 7% a 107.00.
Obligacions Espanyola Colonització 6% a 85.00.
Foment d'Obres i Construccions 6% a 84.25.
Municipis de l'Exposició 6 per 100, a 95.50 i 95.45.
Grans Molins Bascos 6% a 91.00.
Mines de Potassa «Soria» 7% a 99.00.
Tramvies de Sevilla 6% a 95.00.
Tramvies de Barcelona 6% a 102.25.
Hotel Ritz 7% a 95.00.

AL COMPTAT (Reproduït del Bulliet Oficial)

Canvis estrangers		Tres v. febrer 1924 B	102.10
Paris, xec, publicat	39.50	» v. octubre 1923 A	101.25
Londres, xec publicat	23.50	» v. 1923 B	101.15
Berlin, xec	0.05	» de Roma 5%	85.80
Viena, xec	0.01		
Roma, xec	30.80		
Gènova, xec	0.00		
Zurich, xec	126.10		
Nova York, xec.	6.87		
Corones sueques, París.	303.50		
Corones sueques, Londr.	185.15		
Dones Metat			
Interior	A. 71.60		
	B. 71.60		
	C. 71.60		
	D. 71.60		
	E. 71.60		
	F. 71.60		
	G. 71.60		
	H. 71.60		
	I. 71.60		
	J. 71.60		
	K. 71.60		
	L. 71.60		
	M. 71.60		
	N. 71.60		
	O. 71.60		
	P. 71.60		
	Q. 71.60		
	R. 71.60		
	S. 71.60		
	T. 71.60		
	U. 71.60		
	V. 71.60		
	W. 71.60		
	X. 71.60		
	Y. 71.60		
	Z. 71.60		
	A. 71.60		
	B. 71.60		
	C. 71.60		
	D. 71.60		
	E. 71.60		
	F. 71.60		
	G. 71.60		
	H. 71.60		
	I. 71.60		
	J. 71.60		
	K. 71.60		
	L. 71.60		
	M. 71.60		
	N. 71.60		
	O. 71.60		
	P. 71.60		
	Q. 71.60		
	R. 71.60		
	S. 71.60		
	T. 71.60		
	U. 71.60		
	V. 71.60		
	W. 71.60		
	X. 71.60		
	Y. 71.60		
	Z. 71.60		
	A. 71.60		
	B. 71.60		
	C. 71.60		
	D. 71.60		
	E. 71.60		
	F. 71.60		
	G. 71.60		
	H. 71.60		
	I. 71.60		
	J. 71.60		
	K. 71.60		
	L. 71.60		
	M. 71.60		
	N. 71.60		
	O. 71.60		
	P. 71.60		
	Q. 71.60		
	R. 71.60		
	S. 71.60		
	T. 71.60		
	U. 71.60		
	V. 71.60		
	W. 71.60		
	X. 71.60		
	Y. 71.60		
	Z. 71.60		
	A. 71.60		
	B. 71.60		
	C. 71.60		
	D. 71.60		
	E. 71.60		
	F. 71.60		
	G. 71.60		
	H. 71.60		
	I. 71.60		
	J. 71.60		
	K. 71.60		
	L. 71.60		
	M. 71.60		
	N. 71.60		
	O. 71.60		
	P. 71.60		
	Q. 71.60		
	R. 71.60		
	S. 71.60		
	T. 71.60		
	U. 71.60		
	V. 71.60		
	W. 71.60		
	X. 71.60		
	Y. 71.60		
	Z. 71.60		
	A. 71.60		
	B. 71.60		
	C. 71.60		
	D. 71.60		
	E. 71.60		
	F. 71.60		
	G. 71.60		
	H. 71.60		
	I. 71.60		
	J. 71.60		
	K. 71.60		
	L. 71.60		
	M. 71.60		
	N. 71.60		
	O. 71.60		
	P. 71.60		
	Q. 71.60		
	R. 71.60		
	S. 71.60		
	T. 71.60		
	U. 71.60		
	V. 71.60		
	W. 71.60		
	X. 71.60		
	Y. 71.60		
	Z. 71.60		
	A. 71.60		
	B. 71.60		
	C. 71.60		
	D. 71.60		
	E. 71.60		
	F. 71.60		
	G. 71.60		
	H. 71.60		
	I. 71.60		
	J. 71.60		
	K. 71.60		
	L. 71.60		
	M. 71.60		
	N. 71.60		
	O. 71.60		
	P. 71.60		
	Q. 71.60		
	R. 71.60		
	S. 71.60		
	T. 71.60		
	U. 71.60		
	V. 71.60		
	W. 71.60		
	X. 71.60		
	Y. 71.60		
	Z. 71.60		
	A. 71.60		
	B. 71.60		
	C. 71.60		
	D. 71.60		
	E. 71.60		
	F. 71.60		
	G. 71.60		
	H. 71.60		
	I. 71.60		
	J. 71.60		
	K. 71.60		
	L. 71.60		
	M. 71.60		
	N. 71.60		
	O. 71.60		
	P. 71.60		
	Q. 71.60		
	R. 71.60		
	S. 71.60		
	T. 71.60		
	U. 71.60		
	V. 71.60		
	W. 71.60		
	X. 71.60		
	Y. 71.60		
	Z. 71.60		
	A. 71.60		
	B. 71.60		
	C. 71.60		
	D. 71.60		
	E. 71.60		
	F. 71.60		
	G. 71.60		
	H. 71.60		
	I. 71.60		
	J. 71.60		
	K. 71.60		
	L. 71.60		
	M. 71.60		
	N. 71.60		
	O. 71.60		
	P. 71.60		
	Q. 71.60		
	R. 71.60		
	S. 71.60		
	T. 71.60		
	U. 71.60		
	V. 71.60		
	W. 71.60		
	X. 71.60		
	Y. 71.60		
	Z. 71.60		
	A. 71.60		
	B. 71.60		
	C. 71.60		
	D. 71.60		
	E. 71.60		
	F. 71.60		
	G. 71.60		
	H. 71.60		
	I. 71.60		
	J. 71.60		
	K. 71.60		
	L. 71.60		
	M. 71.60		
	N. 71.60		
	O. 71.60		
	P. 71.60		
	Q. 71.60		
	R. 71.60		
	S. 71.60		
	T. 71.60		
	U. 71.60		
	V. 71.60		
	W. 71.60		
	X. 71.60		
	Y. 71.60		
	Z. 71.60		
	A. 71.60		
	B. 71.60		
	C. 71.60		
	D. 71.60		
	E. 71.60		
	F. 71.60		
	G. 71.60		
	H. 71.60		
	I. 71.60		
	J. 71.60		
	K. 71.60		
	L. 71.60		
	M. 71.60		
	N. 71.60		
	O. 71.60		
	P. 71.60		
	Q. 71.60		
	R. 71.60		
	S. 71.60		
	T. 71.60		
	U. 71.60		
	V. 71.60		
	W. 71.60		
	X. 71.60		
	Y. 71.60		
	Z. 71.60		
	A. 71.60		
	B. 71.60		
	C. 71.60		
	D. 71.60		
	E. 71.60		
	F. 71.60		
	G. 71.60		
	H. 71.60		
	I. 71.60		
	J. 71.60		
	K. 71.60		
	L. 71.60		
	M. 71.60		
	N. 71.60		
	O. 71.60		
	P. 71.60		
	Q. 71.60		
	R. 71.60		
	S. 71.60		
	T. 71.60		
	U. 71.60		
	V. 71.60		
	W. 71.60		
	X. 71.60		
	Y. 71.60		
	Z. 71.60		
	A. 71.60		
	B. 71.60		
	C. 71.60		
	D. 71.60		
	E. 71.60		
	F. 71.60		
	G. 71.60		
	H. 71.60		
	I. 71.60		
	J. 71.60		
	K. 71.60		
	L. 71.60		
	M. 71.60		
	N. 71.60		
	O. 71.60		
	P. 71.60		
	Q. 71.60		
	R. 71.60		
	S. 71.60		
	T. 71.60		
	U. 71.60		
	V. 71.60		
	W. 71.60		
	X. 71.60		
	Y. 71.60		
	Z. 71.60		
	A. 71.60		
	B. 71.60		
	C. 71.60		
	D. 71.60		
	E. 71.60		
	F. 71.60		
	G. 71.60		
	H. 71.60		
	I. 71.60		
	J. 71.60		
	K. 71.60		
	L. 71.60		
	M. 71.60		
	N. 71.60		
	O. 71.60		
	P. 71.60		
	Q. 71.60		
	R. 71.60		
	S. 71.60		
	T. 71.60		
	U. 71.60		
	V. 71.60		
	W. 71.60		
	X. 71.60		
	Y. 71.60		
	Z. 71.60		
	A. 71.60		
	B. 71.60		
	C. 71.60		
	D. 71.60		
	E. 71.60		
	F. 71.60		
	G. 71.60		
	H. 71.60		
	I. 71.60		
	J. 71.60		
	K. 71.60		
	L. 71.60		
	M. 71.60		
	N. 71.60		
	O. 71.60		
	P. 71.60		
	Q. 71.60		
	R. 71.60		
	S. 71.60		
	T. 71.60		
	U. 71.60		
	V. 71.60		
	W. 71.60		
	X. 71.60		
	Y. 71.60		
	Z. 71.60		
	A. 71.60		
	B. 71.60		
	C. 71.60		
	D. 71.60		
	E. 71.60		
	F. 71.60		
	G. 71.60		
	H. 71.60		
	I. 71.60		
	J. 71.60		
	K. 71.60		
	L. 71.60		
	M. 71.60		
	N. 71.60		
	O. 71.60		
	P. 71.60		
	Q. 71.60		
	R. 71.60		
	S. 71.60		
	T. 71.60		
	U. 71.60		
	V. 71.60		
	W. 71.60		
	X. 71.60		
	Y. 71.60		
	Z. 71.60		
	A. 71.60		
	B. 71.60		
	C. 71.60		
	D. 71.60		
	E. 71.60		
	F. 71.60		
	G. 71.60		
	H. 71.60		
	I. 71.60		
	J. 71.60		
	K. 71.60		
	L. 71.60		
	M. 71.60		
	N. 71.60		
	O. 71.60		
	P. 71.60		
	Q. 71.60		
	R. 71.60		
	S. 71.60		
	T. 71.60		
	U. 71.60		
	V. 71.60		
	W. 71.60		
	X. 71.60		
	Y. 71.60		
	Z. 71.60		
	A. 71.60		
	B. 71.60		
	C. 71.60		
	D. 71.60		
	E. 71.60		
	F. 71.60		
	G. 71.60		
	H. 71.60		

Bacallà llibre de primera, a 70 pessetes els 40 quilos.
Bacallà llibre de segona, a 62 pessetes els 40 quilos.
Bacallà llibre mitjà de primera, a 70 pessetes els 40 quilos.
Bacallà llibre de segona, a 58 pessetes els 40 quilos.
Bacallà d'Islandia de primera, de 70 a 72 pessetes els 40 quilos.
Bacallà d'Islandia primes, a 64 pessetes els 40 quilos.
Bacallà d'Islandia de segona, a 58 pessetes els 40 quilos.
Tripes de bacallà, a 300 pessetes els 40 quilos.
Peixopal, a 82 pessetes els 40 quilos.

MERCAT VINICOLA DE BARCELONA

Dia 10 de febrer de 1923.
(Informació facilitada per l'Associació de Magatzemistes i Exportadors de vins de Barcelona.)
Preus per grau i hectolitre i mercaderia posada al celler del col·lector:
Penelles: blanc, a 1'65 pessetes; negre, a 1'65.
Camp de Tarragona: blanc, a 1'75 pessetes; negre, a 1'75.
Conca de Barberà: blanc, a 1'30; negre, a 1'50.
Priorat: negre, a 2 pessetes.
Vilanova i Geltrú: negre, a 1'75 pessetes.
Igualada: negre, a 1'65 pessetes.
Martorell: blanc, a 2 pessetes.
Manxa: blanc, a 2 pessetes.
Alacant: negre, a 2'25 pessetes.
Mistela blanca, a 2'75 pessetes.
Mistela negra, a 2'75 pessetes.
Moscatell, a 4 pessetes.
Mercat animat. Preus fermes.
(Prohibida la reproducció si no s'esmenta la procedència.)

MERCAT I FIRA DE LES BORGES BLANQUES

Preus que han regit al mercat de Les Borges Blanques el dia 10 de febrer:
Blat blanc, de 24 a 25 pessetes la quarta de quatre dobles; blat roig de secà, de 27 a 28; idem roig d'horta, de 28 a 27.
Ordi, de 14'50 a 15 pessetes la quarta de quatre dobles.
Civada, de 12'50 a 13 pessetes la quarta de quatre dobles.
Pans, de 19 a 20 pessetes la quarta de quatre dobles.
Pans, de 19 a 20 pessetes la quarta de quatre dobles.
Faves, de 24 a 25 pessetes la quarta de quatre dobles.
Favons, de 23 a 24 pessetes la quarta de quatre dobles.
Fesols, de 43 a 45 pessetes la quarta de quatre dobles.
Patates, de 2 a 4 pessetes els 10 quilos.
Garrofes, de 8 a 9 pessetes els 40 quilos.
Ous, de 2'75 a 3 pessetes la dotzena.
Olis d'oliva. — Fruïtat extra, de 31 a 32 rals el quart de 3'900 quilos; a, 28'50 a 29; corrent, de 28 a 27.
Oli de pinyola. — Groc, de 135 a 138 duros la carga; verd, de 120 a 125.

MERCAT DE FIGUERES

Figures, 8 de febrer de 1923.
Blat de primera, de 33'75 a 35 pessetes l'hectolitre.
Ordi, de 18'75 a 20 pessetes l'hectolitre.
Civada, de 16'87 a 17'50 pessetes l'hectolitre.
Morisc, de 26'25 a 26'87 pessetes l'hectolitre.
Mongetes, de 45 a 50 pessetes l'hectolitre.
Faves, de 30 a 31'87 pessetes l'hectolitre.
Favons, de 33'75 a 35 pessetes l'hectolitre.
Veces, de 35 a 36'25 pessetes l'hectolitre.
Patates, de 20 a 35 pessetes el quintal mètric.
Ussada, de 9'75 a 10'50 pessetes el quintal.
Civada granada, de 8 a 8'50 pessetes el quintal.
Palla, de 6 a 6'50 pessetes el quintal.
Alla, de 0'75 a 2'50 pessetes el forç.
Cebes, de 0'25 a 0'70 pessetes el forç.
Aviram. — Gallines, de 16 a 19 pessetes el parell; pollastres, de 11 a 13 pessetes el parell; conills, de 6 a 8 pessetes el parell; ànecs, de 17 a 20 pessetes el parell; oques, de 17 a 20 pessetes una; ous, a 2'40 pessetes la dotzena; 30 dotzenes d'ous, a 74 pessetes.
Fruïtes. — Mercat assortit, però cares.
Verdures i hortaliçes. — Abundants i en baixa.
Planter. — Molta oferta i també en baixa.
Concurrencia regular en totes les seccions.

MERCAT DE GIRONA

Girona, 10 de febrer de 1923.
Blat, de 41 a 43 pessetes els 100 quilos.
Mestall, a 36'50 pessetes els 100 quilos.

los.
Ordi, a 34'50 pessetes els 100 quilos.
Morisc, a 34'50 pessetes els 100 quilos.
Fesols, de 46 a 70 pessetes els 100 quilos; idem menuts, de 95 a 115.
Fruïtes, de 100 a 200 pessetes els 100 quilos.
Faves, a 51 pessetes els 100 quilos.
Cigrons, de 65 a 115 pessetes els 100 quilos.
Farina de blat, a 60'50 pessetes els 100 quilos.
Llana blanca, a 200 pessetes els 100 quilos; idem negra, a 180.
Arròs, de 60 a 115 pessetes els 100 quilos.
Garrofes, a 21'50 pessetes els 100 quilos.
Palla, de 17 a 19 pessetes els 100 quilos.
Patates, de 17'50 a 20 pessetes els 100 quilos.
Olis, de 200 a 225 pessetes els 100 quilos.
Vins, de 40 a 60 pessetes els 100 quilos.
Formatges, de 7'50 a 10 pessetes el quilo.
Carbó vegetal, de 22'50 a 25 pessetes els 100 quilos.
Sucre, de 1'65 a 2'50 pessetes el quilo.
Mill, a 33 pessetes els 100 quilos.
Pans, a 43 pessetes els 100 quilos.
Avellanets, de 50 a 60 pessetes els 100 quilos.
Bestiar. — Vaques, de 300 a 1.000 pessetes una; bous, de 300 a 1.000 pessetes un.
Aviram. — Gallines, de 8'50 a 13 pessetes; pollastres, de 4 a 9 pessetes; conills, de 4 a 6 pessetes; ous, de 2'50 a 2'80 pessetes la dotzena.

Economia i Finances

Han estat ja repartits els tres primers números corresponents a l'any actual. En tots tres ha quedat suficientment palesada la intenció de donar a la Revista una nova empremta que la faci més interessant i que la converteixi en el veritable òrgan de la política econòmica catalana.

Contenen els tres primers números, apart d'un resum general de la política econòmica del món, de Catalunya i d'Espanya durant el 1922, articles sobre les emissions a Barcelona en 1922, la indústria tèxtil llanera, el primer Congrés Nacional del Comerç Espanyol a Ultramar, la vida industrial i comercial de Sabadell en 1922, Construccions Navals a tot el món i la concurrència de la bandera espanyola en el comerç exterior; el problema de les subsistències i la vaga del Metropolità, el petroli i la política internacional, l'atur forçós a Anglaterra, la llei de suspensió de pagaments, etc.

En la crònica general i financera, es parla del xec creuat, de la situació del tresor espanyol, dels darrers convenis comercials, de la fixació del tipus d'interès dels comptes corrents.

La Secció de Legislació i Jurisprudència, conté un extracte de totes les disposicions d'interès pels industrials i comerciants.

Apart de la Secció General d'Estatística, la Secció de guia del rendista conté tota mena de dades interessants que es refereixen a la celebració de juntes generals, el pagament de cupons i dividends i a les amortitzacions i subhastes, així com tota mena de dades relatives a les associacions, els valors de les quals interessin als rendistes catalans.

Donat l'interès del nostre públic per les monedes estrangeres, es troba en els tres primers números d'Economia i Finances, articles sobre el canvi del franc durant l'any 1922, sobre els canvis de Sud-Amèrica i sobre la millora de la llum estel·lina a Nova York.

Una impressió de Borsa (mercado de valors i mercat de monedes estrangeres), dona al llegidor un coneixement molt exacte no solament dels fets, sinó dels factors psicològics i econòmics que els produeixen. Tanca el número una llista molt completa de cotitzacions i valors nacionals i estrangers, així com de les principals monedes.

La Direcció de la Revista, no està encara contents amb el progrés assolit i ha requerit a tots els qui es dediquen a qüestions econòmiques a Catalunya i volen contribuir, amb el coneixement que tenen de fets interessants, que la Revista sigui ben completa en tots sentits.

Per al número vinent s'annuncien entre altres estudis, articles sobre el problema del pa i l'avenir de la molinaria catalana, la crisi de la nostra metallúrgia, el Marroc i la Hisenda de l'Estat espanyol, la tendència a

la baixa del tipus d'interès, els organismes econòmics de la Societat de les Nacions, Terrassa en 1922 i treballs sobre el marc alemany, el marc polonès i la corona txecoslovaca.

Gran Teatre del Liceu

Funció d'honor al mestre Max Schillings

La breu estada de l'eminent mestre Max Schillings en la nostra ciutat i la seva revelació com un dels grans compositors alemanys d'avui dia, a l'ensenyament que com a director d'orquestra expertíssim i dels més seriosos que han passat pel nostre Gran Teatre, ha constituït la nota culminant d'aquest final de temporada d'hivern. Les aclamacions entusiastes que la nit del dissabte foren prodigades al mestre Schillings, per aquell públic fervent i intel·ligent que sap seguir, amb constància i atenció, les manifestacions d'art musical sòlid i veritable que, amb tot, no deixen de produir-se, de tant en tant, en el vell Liceu de les clàssiques tradicionals rutines, palesaren, ben clarament, al mestre Schillings que ell deixa aquí, després de la seva magnífica i inoblidable actuació, doblement meritíssima com a autor i com a mestre-director, un bon estol d'admiradors i d'entusiastes del seu talent i de la seva forta i eminent personalitat artística.

Integraven el programa d'aquesta funció, de la qual parlarem, el segon acte de «Tristan i Isolde» de Wagner, i el segon acte també, el millor i més arrodonit, de «Mona Lisa», la superba partitura del mestre Schillings, que no ha estat encara del tot compresa i apreciada entre nosaltres, com es mereix, i que esperem poder sentir novament en vinents temporades.

En la segona part del programa, entre els dos actes esmentats, l'orquestra del Gran Teatre del Liceu, dirigida pel mestre Schillings, executà el magnífic i corpenador «Preludi de Parsifal» de Wagner; «La festa de les col·lites», intermèdi de la tragèdia musical «Moloch», del mestre Schillings, i la molt bella i sempre penetrant «Leonora», d'obertura número 3 de l'òpera «Fidelio», de Beethoven.

L'orquestra donà a aquestes obres una interpretació justa del tot i una execució molt acurada i molt notable.

El mestre Schillings exerceix, sense esforç, un domini evident d'aquesta l'orquestra i posseeix l'art de fer-la viure i de donar a les obres confiances al seu braç i a la seva clara i poderosa intel·ligència musical tot el relleu, tot el calor, tot el matís i tot el caràcter que elles reclamen. És el mestre Schillings tot un director seriós i conscient de la dignitat que cal donar a la seva tasca. És de gaire que aquestes dots rellevants del mestre Schillings no ens sia possible poder-les apreciar més completament en una sèrie de concerts confiat a la seva direcció. Ens resta la confiança que el mestre Schillings no ha trobat en va el camí de Barcelona i que no serà pas aquesta la darrera vegada de venir a honorar la nostra ciutat amb la seva presència.

«La festa de les col·lites», l'intermèdi del mestre Schillings, és un fragment musical brillant, fàcil de factura i no desprovist d'interès musical. Sense posseir la profunditat que hi ha en tota l'òpera «Mona Lisa» i sense l'interès orquestral d'aquesta, l'intermèdi esmentat és, amb tot, orquestrat amb traca i és ple de vida i calor.

Una llarga i sorollosa i efusiva ovació fou tributada a l'eminent mestre Schillings en tindr aquesta, molt interessant part del programa, obligant-lo a presentar-se repetides vegades en l'escena i essent-li oferts alguns valuosos obseques.

No cal dir que els actes respectius del «Tristan» i de «Mona Lisa», foren admirablement conduïts pel mestre Schillings i excel·lentment interpretats per la notabilíssima sopran senyora Hafgreu, per les senyores Ober (Branghena), Guerrieri (Gineora) i Zanardi (Dianora), i els senyors Hoffmann (Tristan), Marowsky, Rode i Laubenkalt.

Es un encert el de l'empresa del Gran Teatre, de fer-nos conèixer l'òpera «Mona Lisa», plena d'interès musical, i de fer venir a Barcelona al propi autor de l'obra, el famós Max Schillings. Sentim només que el nostre món musical barceloní no hagi hagut més esment de la presència d'aquest mestre entre nosaltres i no l'hagi honorat amb el respecte i consideració que la seva obra i el seu nom evidentment mereixen.

Amb la darrera representació

de «Tristan i Isolde» fineix aquesta temporada d'hivern que, amb tot i certes deficiències i caligudes lamentables, no ha deixat de revestir la seva innegable valor musical. Remarquem com a fets més importants l'actuació del mestre Koussevitzky i els notables artistes russos amb la represa de «Boris Godunov» de Monssosky, i amb l'estrena de «La dama de Piques», de Tscholkowsky i «El príncep Igor», de Borodine; les representacions de «Les noces de Figaro», de Mozart, i la presència del mestre Max Schillings amb la seva obra.

Això és el que verament resta d'aquesta temporada i fa honor a l'empresa. És de delirar, i això molt de veres, que no pogués ésser estrenada «Marianela», l'òpera anunciada del mestre català En Jaume Pahissa.

Sabem que no és per culpa de l'empresa, però, sia com sia, ho lamentem. Voldríem que el Liceu tingués sempre les portes ben obertes per als nostres compositors, i l'ideal fóra que cada temporada pogués estrenar-se, amb la dignitat deguda, una obra d'autor català.

Creiem que l'hora dels «divos» ja és passada aquí i que, amb tot i la seva fama i adreça valua, els que han actuat aquesta temporada al Liceu han deixat el públic força decepcionat. Confeccioni l'empresa els seus programes de temporada de cara al gran art musical, amb directors i artistes a l'altura que el Teatre i les obres reclamen i amb adequada presentació escènica, i veurà com l'abonament respon. El públic passavolant del «divo» té les seves inconveniències i no és el que precisament cal cultivar.

El Teatre del Liceu pot i deu contribuir a la cultura musical del nostre públic, i aquesta, salvant sempre interessos molt respectables, ha d'ésser, i més comptant amb l'ajuda de la nostra Corporació municipal, la seva principal finalitat. La nostra ajuda no mancarà mai a l'empresa sempre que la seva actuació respongui a aquest noble desig, i també (que algú no es pensés que no som nacionalistes) per tot el que faci per la difusió i enaltiment del nostre art musical de la terra. — J. LL.

A l'Econòmica d'Amics del País

PELS PRINCIPIS MORAIS

Convocats per la Societat Econòmica d'Amics del País s'han reunit en son local social representacions autoritzades de les més importants corporacions barcelonines en ordre a la cultura i a la producció. Afirmaren per vot unànim els reunits la necessitat d'emprendre una enèrgica campanya d'afirmació dels principis morals i de lluita contra la pornografia en totes les seves manifestacions i contra la disbauxa general que sembla haver fet de la nostra ciutat el camp d'assaig i d'experimentació.

Les entitats aplegades concediren un vot de confiança a l'Econòmica per preparar i organitzar la projectada campanya de sanejament ciutadà i per distribuir els treballs de les diverses etapes del seu abast.

Conferències

Divendres vinent, a les set en punt de la tarda, l'eminent jesuïta reverend P. Ricard Cirera, donarà al Foment del Treball Nacional una important conferència sobre el següent tema: «Posició econòmica de l'Índia. — El comerç amb Espanya i possibilitat d'augmentar-lo».

Espectacles

Teatre Català ROMEA

Telefon 3500 A.
Dies 25, 27 i 28 del corrent
GEMIER
Tres úniques funcions
TARTUFFE, de Molière
L'AUTORITAIRE, d'Henry Clere
LA RABOUILLEUSE, d'Emile Fabre sobre la novel·la d'H. de Balzac.
A comptaduria s'adona i s'admeten encàrrecs per a totes tres funcions.

RÍVOLI

Companyia argentina MUÑOZ-ALIPPI
4 ÚNICS DIES DE FUNCIO, 4, d'A.

DEU A BARCELONA: per a dilluns, dimarts, dimecres i dijous. Avui, dilluns, nit, a les deu: La llegenda en un acte i cinc quadros.

EL ULTIMO CAUCHO

I la comèdia en un acte i tres quadros

LA BORRACHERA DEL TANGO

GRANS CREACIONS D'AQUESTA COMPANYIA. Cançons i balls típics. Tango LA COPA DEL OLVIDO.

Demà, tarda, a les cinc, i nit, a les deu. GRANS FUNCIONS PER LA COMPANYIA ARGENTINA MUÑOZ-ALIPPI

Es despatxa a comptaduria per a tarda i nit fins a la funció de dijous. Corniat de la companyia.

Teatre de Novetats

Vuit elegants

BALLS DE DISFRESSES

AURIGEMMA CANADO

El dimarts, 13, últim dia de Carnaval.

BALL FLORID

Localitats: Casa Aurigemma, Fernando, 53, i a la taquilla del teatre.
Dissabte, 17 febrer, BALL GLORIA.
Dissabte, 24 febrer, FESTIVAL DE MI-CAREME.

Teatre de Novetats

Dimecres, dia 14, tarda i nit

Darrera projecció de la sensacional pel·lícula de la revolució italiana de les «camises negres».

EN DEFENSA DE LA PATRIA

(EL FEIXISME A ITALIA)

Projecció patrocinada per la «Casa degli Italiani».

LES MERAVELLES DEL SKI

Primera pel·lícula de la gran sèrie FORÇA I DESTRESA

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA DE CAMERA

Dissabte, 17, i dilluns, 19 de febrer
Concerts vuit i novè del present curs. Presentació de l'eminent compositor i pianista rus

SERGE PROKOFIEFF

contractat per a donar a conèixer diverses de les seves més discutides obres, i presentació de l'eminent violoncellista armeni

DIAAN ALEXANIAN

amb la cooperació de l'excel·lent pianista

RICARD VIVES

obres de Brahms, Beethoven, Bach, Mussorgsky, Prokofieff, etcètera, etc.

Exclusivament per als socis

Círcol de Sans

Gal·lileu, 7 i 9. Telèfon H. 677

GRANS BALLS DE DISFRESSES

Demà, dia 13, a les deu de la nit

BALL DE TOTS COLORS

El programa anirà a càrrec de l'organització

BANDA DEL CÍRCOL DE SANS

dirigida pel notable mestre En Leopold Burgués. Valuosos premis. Esmerat servei de restaurant.

Sala Mozart

Dimecres, 13, 25 de febrer i 4 de març, a la tarda. Audició integral dels Tros de BEETHOVEN, a càrrec del

Trio de Barcelona

Abonament i localitats: Casa Dosio, Portal de l'Àngel, 1 i 3, de tres a set de la tarda.

Gran Teatre Espanyol

Companyia de vodevil José Sanjaume
Avui, dilluns, a les deu de la nit
EL MEU NANO.

KURSAAL - Aristocràtic Saló

PALAU DE LA CINEMATOGRAFIA

Avui, dilluns, extraordinari programa d'estrenes, el més triomfant èxit de la trágica pel·lícula EL DOCTOR MABUSE (exclusiva); estrena del segon capítol sumament interessant anomenat EL PETIT CASINO, drama actual pregon, intens, en el qual el refinament del vici s'agermana amb la crueltat en el crim; les situacions ambient i els personatges són extraordinaris i obsessió. Aquesta novel·la és presentada amb escriptura propietat, completant el programa la formosa comèdia POLS OPOSATS, per la gentil artista Emmy Welmann; COR-D'ARIZONA, drama americà, i PARAULA D'OR, de bromes contínua.

EDEN CONCERT

Asalto, 12. Exit PAQUITA CASANOVA, ROSINE i altres importants números. — Cada dia, Apertiff Grau fabarú Amarit.

GRANS BALLS DE DISFRESSES

Reumatismes
Gota - Dolors

ARTRITISME

Aquesta categoria de malalties, tan difosa, té per origen el retard i la falta d'equilibri de l'assimilació nutritiva, que deixa acumular-se en la sang residus nocius, tals com l'àcid úric, i certs fermentos o tòxins, que determinen en els múscles, articulacions i viscères, les més doloroses manifestacions. Es fàcil, de vegades, atenuar i suprimir els dolors, però, generalment, no s'aconsegueix sinó fer-los canviar de lloc o variar-ne els símptomes. El veritable tractament consisteix en depurar completament la sang. Aquesta medicació es troba realitzada amb el tractament pel

DEPURATIU RICHELET

que fa desaparèixer tota classe de dolors sense cap recidiva possible. (Nudositats articulars, clàtica, hemicrànies rebels, manifestacions artrítiques dels ronyons, del fetge o dels centres nerviosos i medul·la espinal. El **DEPURATIU RICHELET** s'aplica sempre amb èxit en tots els casos de trastorns circulatoris i congestius. (Varices, febrilis, enfisema, congestions i embòlies) i més especialment en les malalties de la pell, qualsevulla que sigui llur forma, llur gravetat o llur cronicitat.

Cada flascó va acompanyat d'un fascicle il·lustrat. Es ven en totes les bones farmàcies i drogueries. Laboratori L. RICHELET, de Sedan, 6, Rue de Belfort, Bayona (França).

DOLORS DE CAMES
MALALTIES de la PELL

—Mira, espòs meu, com en pocs dies ha desaparegut la blancor dels meus cabells amb l'acreditat i inofensiu **RHUM BELLESA** a base de noguera. ¿Per què no l'uses tu també i rebran el teu cabell i bigori el color que abans tenien? Venda en perfumeries

Es la reina de les aigües de taula la de la VALL DE SANT DANIEL
El seu representant: Josep Pagàns, Ponent, 28

Fàbrica de Flors, Corones i Plantes
Tot el que's necessita per a fer-les
Antiga Casa T. COSTAS, Pallà, 13 i 15, pral.

Dispeses

Es lloga

una bonica habitació moblada balleó al carrer amb dret a cuina. Ronda Universitat, 6, 3.er, 1.ª (casa francesa).

Habitació

a senyor de posició i referències. Balmes, 81 bis, porteria.

Cases a vendre

tots preus, rendes, cabudes i punts. E. Neure, Plaça Letamendi, 25, pral. 1.ª De 12 a 117 a8

Magnífica habitació

confort, solejada, balmes carrer, lavabo, aigua corrent, cedir amb pensió o sense. Casa particular. Jaume I, 11, primer, primera.

**LA SALUD
ES LA VIDA**

En provecho de ella, exija V. siempre
**LAS LEGITIMAS
PASTILLAS VALDA**

que no pueden venderse más que
EN CAJAS DE PTAS 1.75 CON EL NOMBRE VALDA EN LA TAPA.

Si le propusieren a V.
OTRO REMEDIO MEJOR,
OTRO REMEDIO TAN EFICAZ,
OTRO REMEDIO MÁS BARATO

Esté V. persuadido que no le interesa
NO HAY COSA QUE EQUIVALGA A
LAS PASTILLAS VALDA

Peso sobre todo **TENGA CUIDADO de emplear
LAS LEGITIMAS**
que son sólo las que
SE VENDEN EN CAJAS
que llevan el nombre
VALDA

Fórmula:
Menthyl 0.002
Eucalyptol 0.0005
Amar-Gamb.

REMEDIO MILAGROSO

EL OJO DE LA VERDAD

NINGUN REMEDIO

conocido hasta hoy ha obtenido tantas curas en España ni en el Extranjero como el

MARAVILLOSO

DEPURATIVO RUBIO

Herpes, eczemas, rojeces, picores, humores fríos, escrófula, forúnculos, manchas de la piel, orzuelos, mal de ojos, granos de todas clases, erupciones, llagas, varices (llagas en las piernas), fistulas, hemorroides, arterioesclerosis, vicios de la sangre, dolores reumáticos y nerviosos, gota, sífilis, etc., etc.

Purifica y regenera la sangre

Un solo frasco basta para convencerse

POMADA RUBIO. - Auxiliar poderoso y necesario

De venda a tot arren. Dipositari Pérez, Martín i C.ª Madrid-Barcelona

Aixarop del professor GIROLAMO

Polvos i Catxets **Pagliano** (de Florencia)

El millor depuratiu i refrescant
de la sang

65 anys d'èxit creixent
són la millor recomanació

Exigiu sempre el nom del professor
GIROLAMO

Se ven en les principals farmacies i drogueries

Única agent a Espanya:

J. Uriach i C.ª : Bruch, 49 : Barcelona

Lloga sala

solejada a senyor i una habitació. Ronda Sant Antoni, 21, segon, segona.

Dues habitacions
a dos amics amb armari-mirall. Boters, 10, segon.

Mig pis

es desitja en lloc cèntric amb dret a cuina. Es donen i s'accepten referències. Escriure a L. M. Muntaner, 91, 2 on 1.ª

Demandes

Ensenyo a tallar
muntar a casa i a domicili. Elisabet, 19, convent

A termini sense fiador

Robes, de totes classes, del més senzill al més fi. Gran reserva. Raó: Plaça del Bonsucess, número 2 (qualse de brodat).

A senyora o senyoreta

donaré societat encarregant-se de la taquilla en tornant per Espanya o Extranjer amb pel·lícules assumpte mundial i de gran resultat. Escriure Empresa Ideal d'Informació, Rambla de les Flors, 16 (anunci).

Serventa

de 20 a 25 anys es busca per a governar casa de persona sola. Bon sou i hores lliures. Dirigir-se de 3 a 6 Provença, 150, 4rt, 2.ª, dreta.

Plegadores de paper

amb hores disponibles casa o fora. Escriure apartat 378, casilla 35.

Dues habitacions

balleó al carrer: per 5 pessetes una i l'altre. Pas Ensenyana, 2 bis, pral. 1.ª

A corredor

relacionat a plaça donaré mostrarí genere de punt. Escriure a 3049, Empresa Ideal d'Informació, Rambla Flors, 16 (anunci).

Piano d'ocasió

creuat color. Universitat, 96, entresol.

L'atractiu dels mobles de Jonc i Mèdula

Marca
M. P. N.
registrada

Ests models originals i artístics creats per la «Manufacture Parisienne» completen la decoració interior d'una llar elegant.

Passeig de Gràcia, 115 - Barcelona

Telèfon 686 G.

Anuncis

Missatgers «RAPIDS» (Continental)

SERVEI RAPID
Repartiment de tota classe de circulars i esquetes a domicili, petits paquets i tota classe d'encàrrecs.

EMPRESA IDEAL D'INFORMACIÓ
Rbla. Flors, 16, baixos
Telèfon 4.863 A.

Administració de Finques

J. LLAMUSI
De 5 a 7
Muntaner, 28, principal

Fumadores

protegeu vuestro garganta usando

TABLETAS GABA

refrescantes, desinfectantes, soberanas contra la TOS, afecciones de la garganta.
Producto de la S. A. GABA, S.A. de España
Pídanse en todas las farmacias

Cartes Circulares

reproduïdes en l'aparell MULTIGRAPH, inconfusibles d'originals mecanografiats.

Mobles

Fitxes

Carpetes

Guies i tot el material per als sistemes moderns d'organització d'oficines.

COPIES

originals a màquina

HAMMOND

per a escriure, de tipus canviabils

Casa García Suárez

88 - Rambla de Catalunya
Telèfon 4335 A

Lloguers

300 ptes. regaio
per pis de 12 a 24 duros. Ramallera, 2, botiga.

Es desitja pis

fins a 30 duros. No importa traspass. Escriure al número 3027, Empresa Ideal d'Informació, Rambla Flors, 16 (anunci).

Pianos de lloguer de diferents preus. Bruch

n.º 78, entresol. C. BIEGER.

Magatzem

11 per 28 m2. 450 ptes. al mes. Aragó, 98.

Llogaria per a viure-hi a maridatge i dos fills grans, les habitacions sobresurten d'un pis on hi hagi un despatx. Escriure a LA VEU, núm. 496.

Bonic gabinet

a senyoreta o matrimoni, balleó al carrer, molt sol. Consell de Cent, 29, 1.er, 1.ª

Traspassos

Traspasso gran pis
amb algunes comoditats. Balmes Sant Miquel, 2 bis, entresol.

Vendes

Per allunyar-me
venec casa moblada acuradament, centre Eixample. Raó: Ramallera, 2, escriptori.

PIANOS

DE CORDES CREUADES
AMB MARC DE FERRO

Sublim marca
R. MARISTANY

Casa fundada el 1870
AL COMPTAT
PLASSOS I LLOGUER
18, Plaça Catalunya, 18

Dues torres noves

planta baixa clausura 24.000 ptes. Cees Zoqueria, 2.

Tres cases

carrer Menéndez Pelayo, per 16.000 duros, 4 botigues, 16 pisos, 15.885 pams, 6 per 100 amb llumers barats. Tracta directe Josep Maxencs, Viladomat, 128, pral., entre Consell de Cent i Aragó. De 2 a 4. Telèfon 765 A.

Taulell

mostrador i armari 3 coscos corredís, es ven. C. de Cent, 433.

Ocasió

Venc 20 parells de formes per a albarques. S. Gil, 23 (neuàtica).

Litografia

en marxa, es ven per no poder-la atendre. Raó: Balmes, 10, 1.er, 2.ª

Dos dormitoris

matrimoni moderns, complet, panòpia amb armes, quadros a feli antics i moderns. Corta, 54, quart

Ofertes

A turistes

1 comerciant m'ofereix. Posseixo idiomes i coneix Europa i N. America. Escriure al número 3016, Empresa Ideal d'Informació, Rbla. de les Flors, 16 (anunci).